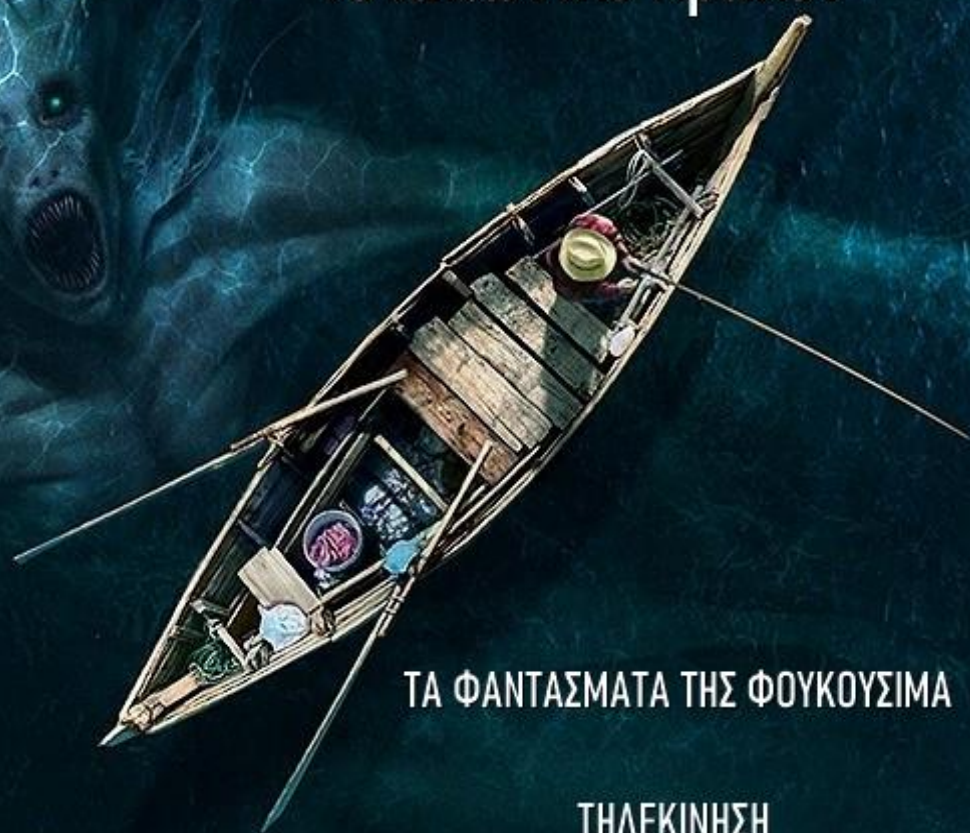

UNLOCKING THE TRUTH

COME OVER TO THE OTHER SIDE

ΥΜΙΒΟΖΥ

Το Ιαπωνικό Κράκεν

ΜΟΤΗΜΑΝ

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΦΟΥΚΟΥΣΙΜΑ

ΤΗΛΕΚΙΝΗΣΗ

ΜΕ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΝΟΥ

ΠΩΣ ΤΑ ΑΤΙΑ ΑΨΗΦΟΥΝ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΙΩΝ ΠΑΝΙΔΗΣ - ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΩΝ ΑΤΙΑ
ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΥΦΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το UNLOCKING THE TRUTH σας καλωσορίζει σε ένα νέο ταξίδι στην άλλη πλευρά

- 9 Τηλεκίνηση: Με την Δύναμη του Νου
Νίνα Κουλαγκίνα: Μια Ρωσίδα Νοικοκυρά
με Μεγάλες Ικανότητες
- 13 UMIBOZU: Το Ιαπωνικό Κράκεν
- 19 MOTHMAN: Αναζητώντας την Αλήθεια
- 23 Τα Φαντάσματα της Φουκουσίμα
- 29 Συνέντευξη Ίων Πανίδης: Το Αίνιγμα των ΑΤΙΑ – Ταξιδεύ-
οντας στα Πρώτα Βήματα της UFOλογίας στην Ελλάδα
- 35 Ketchikan: Η Νέα Πρωτεύουσα των ΑΤΙΑ
- 37 Ο Στόλος των 20 ΑΤΙΑ που Πέταξε Μέσα από το
Ηφαίστειο Popocatepetl στο Μεξικό
- 39 Πως τα ΑΤΙΑ Αψηφούν τους Νόμους της Φυσικής

Το Unlocking the Truth, είναι ένα τετραμηνιαίο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα περιοδικό που διανέμετε ΔΩΡΕΑΝ από την Ερ.Ε.Ν.Ζω, και ασχολείται με την έρευνα του αγνώστου και των ανεξήγητων φαινομένων. Ολόκληρο το έργο στηρίζεται αποκλειστικά σε δωρεάν παραχώρηση υλικού (προσωπικές έρευνες, κείμενα, φωτογραφίες) ερευνητών, οι οποίοι δραστηριοποιούνται στο χώρο της εναλλακτικής αναζήτησης. Οι παραπομπές σε ιστοσελίδες δεν αποτελούν διαφημιστικό μήνυμα, καθώς είναι blog μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, και δημοσιεύονται δωρεάν.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Κείμενα, γραφικά, λογότυπα, φωτογραφίες, αποτελούν πνευματική ιδιοκτησία και ως συλλογικό έργο προστατεύεται κατά τις σχετικές διατάξεις του ελληνικού δικαίου, του ευρωπαϊκού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Η μη τήρηση των ανωτέρω επισύρει τις κυρώσεις του Ν. 2121/1993, άρθρο 66. Τα άρθρα που υπογράφονται δεν εκπροσωπούν υποχρεωτικά την άποψη του περιοδικού.

ΜΟΝΙΜΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

- 3 Μυστήρια από την Αρχαιότητα
- 7 Όψεις του Φανταστικού στον Ελληνικό Πολιτισμό
- 41 Στενές Επαφές Τέταρτου Τύπου
- 43 Οι Δικές σας Εμπειρίες
- 45 Ο Ελληνικός Τύπος στην Υπηρεσία του Παραφυσικού

ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ – ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Θανάσης Βέμπος
Έρικ Σμυρναίος
Απόστολος Χειρδάρης
Γιώργος Λεκάκης
Μηνάς Τσικρισής
Αντώνης Αντωνιάδης
Δημήτρης Μακριδόπουλος
Παναγιώτα Πρέκα Παπαδήμα
Γιώργος Χαραλαμπίδης
Ειρήνη Σπανοπούλου
Στελίνα Μαργαριτίδου
Δήμητρα Παράσχου
Σταυρούλα Κωνσταντοπούλου
Βαγγέλης Βενιζέλος
Jose Antonio Caravaca
Ματίνα Μαντά
Edoardo Russo
Αγγελής Μπεκιάρης
Σταύρος Χατζόπουλος
Brandy Slughorn

Email:
UtTmagazine2017@gmail.com

ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

ΟΙ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ «ΤΣΑΝΤΕΣ» ΣΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΓΛΥΠΤΑ

Ένα από τα πιο μυστηριώδη σύμβολα που έχουν βρεθεί σε γλυπτά από τον αρχαίο κόσμο είναι η εικόνα που μοιάζει παράξενα με μια σύγχρονη τσάντα. Το σχήμα εμφανίζεται σε απεικονίσεις που έγιναν από τους Σουμερίους του Ιράκ, στα ερείπια τουρκικών ναών, σε διακοσμήσεις των Μαορί της Νέας Ζηλανδίας και σε χειροτεχνίες από τους Ολμέκους της Κεντρικής Αμερικής. Τις τσάντες τις συναντούμε στην τέχνη διαφορετικών

πολιτισμών από όλο τον κόσμο και διαχρονικά, με το πρώτο γνωστό παράδειγμα να εμφανίζεται στο τέλος της Εποχής των Παγετώνων. Η παρουσία αυτού του μυστηριώδους συμβόλου εγείρει σαγηνευτικά ερωτήματα σχετικά με τη σημασία και τον σκοπό του στον αρχαίο κόσμο. Ποιο είναι το βαθύτερο νόημα που κρύβεται πίσω από αυτή την επαναλαμβανόμενη και διαπολιτισμική απεικόνιση και τι μπορεί να αποκαλύψει για τη διασύνδεση των αρχαίων πολιτισμών της ανθρωπότητας; Σε αυτήν την εξερεύνηση, θα εμβαθύνουμε στους συμβολισμούς και τις πιθανές επιπτώσεις αυτού του διαχρονικού εμβλήματος, επιδιώκοντας να ξεδιαλύνουμε τα μυστικά που κρύβονται μέσα.

Οι τσάντες ως αναπαραστάσεις του Κόσμου;

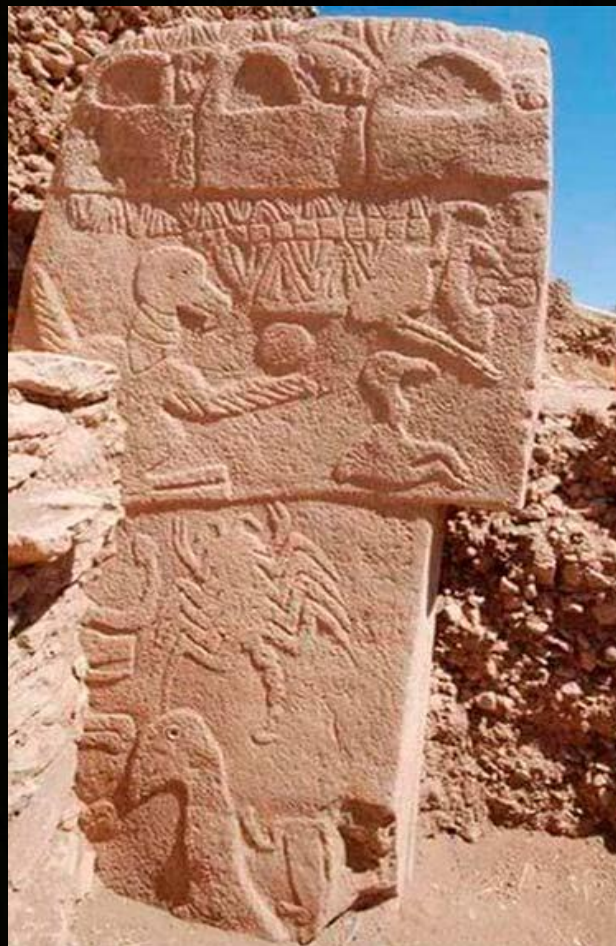
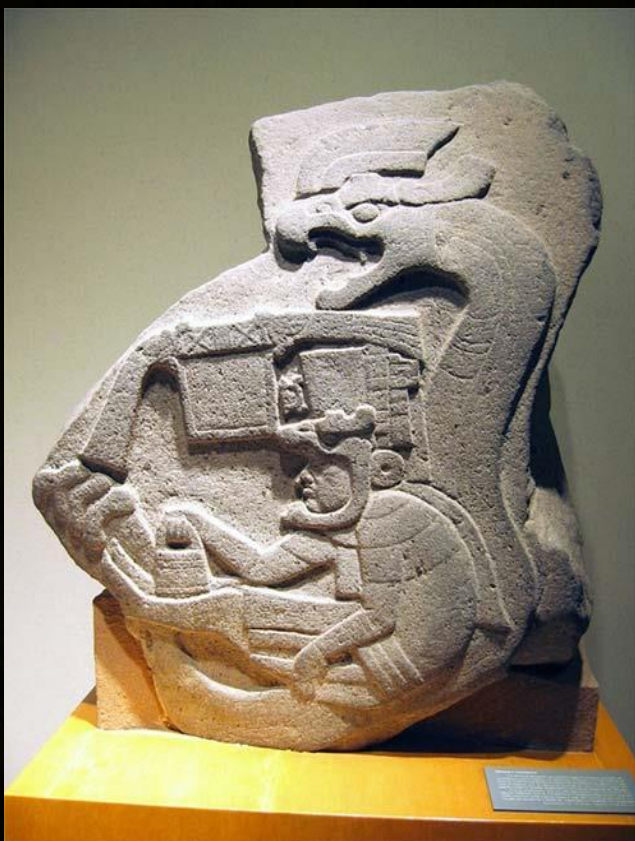
Είναι δύσκολο να αρνηθεί κανείς ότι αυτές οι υποτιθέμενες «τσάντες» μοιάζουν εκπληκτικά με τις σύγχρονες τσάντες. Τα αντικείμενα που απεικονίζονται στην αρχαία τέχνη συνήθως διαθέτουν μια στρογγυλεμένη κορυφή σαν λαβή και ένα ορθογώνιο κάτω μέρος και μπορεί να περιλαμβάνουν διάφορους βαθμούς πρόσθετων λεπτομερειών υφής ή σχεδίου. Οι εικόνες μερικές φορές εμφανίζονται ως αυτόνομα αντικείμενα, ενώ άλλες φορές απεικονίζονται στο χέρι ενός ατόμου, θεού ή μυθικού όντος με τρόπο παρόμοιο με το πώς θα κρατούσε κανείς

ένα καλάθι. Μια πιθανή θεωρία για τον πολλαπλασιασμό αυτής της εικόνας είναι ότι πρόκειται για μια απλή αναπαράσταση του σύμπαντος. Το ημικύκλιο της εικόνας - που φαίνεται να είναι το λουρί της τσάντας - αντιπροσωπεύει το ημισφαίριο του ουρανού. Ενώ η συμπαγής τετράγωνη βάση αντιπροσωπεύει τη γη. «Στους αρχαίους πολιτισμούς από την Αφρική μέχρι την Ινδία και την Κίνα, η μορφή ενός κύκλου συσχετίστηκε συμβολικά με έννοιες πνευματικότητας ή μη υλικότητας, ενώ αυτή του τετραγώνου συχνά συνδέθηκε με έννοιες της Γης και της υλικότητας»(Scranton, 2016). Έτσι, κάποιοι υποστηρίζουν ότι η εικόνα χρησιμοποιείται για να συμβολίσει την (επαν)ενοποίηση της γης και του ουρανού, των υλικών και των μη υλικών στοιχείων της ύπαρξης.

Οι παλαιότερες απεικονίσεις τσαντών

Μια από τις πρώτες περιπτώσεις του μοτίβου της τσάντας μπορεί να δει κανείς στα ερείπια του Göbekli Tepe, που βρίσκεται στην κορυφή μιας κορυφογραμμής βουνού στη νοτιοανα

Το μνημείο Olmec 19, από τη Λα Βέντα του Ταμπάσκο, δείχνει έναν άνδρα να κρατά την τσάντα στο χέρι του.

Η κολόνα 43 από το Göbekli Tepe στην Τουρκία δείχνει τρία σκαλίσματα «τσάντας» κατά μήκος της κορυφής.

τολική Τουρκία. Χρονολογείται περίπου στο 11.000 π.Χ., και είναι ένα από τα παλαιότερα συγκροτήματα ναών που ανακαλύφθηκαν ποτέ. Ενώ ο ακριβής σκοπός του ορεινού ιερού είναι άγνωστος, φαίνεται ότι ο ναός μπορεί να χρησίμευε ως χώρος για θρησκευτικές θυσίες, καθώς οι αρχαιολόγοι έχουν ανακαλύψει πολλά οστά σφαγμένων ζώων. Οι τοίχοι και οι πυλώνες του ναού στο Göbekli Tepe είναι διακοσμημένοι με σκαλισμένα ζώα, θεούς και μυθικά πλάσματα, ίσως σε μια προσπάθεια να απεικονίσουν τις πολλές διαφορετικές δημιουργίες του σύμπαντος. Φωλιασμένοι ανάμεσα σε αυτή την ταπετσαρία από γλυπτά μιας άλλης εποχής, φαίνονται τρεις τσάντες, προσθέτοντας ένα επιπλέον στρώμα μυστηρίου και ίντριγκας στους πλούσια στολισμένους τοίχους και τους πυλώνες του αρχαίου ιερού. Οι ειδικοί πιστεύουν ότι οι πρώτες θρησκείες λάτρευαν τα θεμελιώδη στοιχεία της ζωής στη γη. Ως εκ τούτου, οι τρεις τσάντες του Göbekli Tepe, λαμβάνονται ως μια πρώιμη μορφή αυτών των εικόνων, και

Κορυφαία εικόνα: Ασσυριακό ανάγλυφο σκάλισμα από το Nimrud, περίπου 883 έως 859 π.Χ., το οποίο περιλαμβάνει μια παράσταση που μοιάζει εκπληκτικά με τις σύγχρονες τσάντες.

μπορούσαμε να πούμε ότι ορίζουν συμβολικά την τοποθεσία ως ναό.

Σκαλίσματα από τσάντες μπορούν να βρεθούν από τη Μέση Ανατολή έως τη Νότια Αμερική

Η εικόνα της τσάντας εμφανίζεται με εντυπωσιακές ομοιότητες σε δύο πέτρινα ανάγλυφα, το ένα κατασκευασμένο από τους Ασσύριους του αρχαίου Ιράκ κάπου μεταξύ 880 και 859 π.Χ. και το άλλο από τους Ολμέκους της αρχαίας Μεσοαμερικής κάπου μεταξύ 1200 και 400 π.Χ. Και στις δύο αυτές εικόνες, μια ανδρική φιγούρα κρατά την τσάντα στο χέρι του, σαν να ήταν καλάθι ή τσαντάκι. Όταν χρησιμοποιείται στην ασσυριακή τέχνη λέγεται ότι το πορτοφόλι κρατά μαγική σκόνη. Όταν απεικονίζεται στην τέχνη των Ολμέκων, υποθέτουν ότι περιέχει βότανα. Αυτό υποδηλώνει ότι οι τσάντες μπορεί να ήταν ένα πρότυπο μέτρησης που ανακαλύφθηκε μοναδικά και από τις δύο κουλτούρες. Στη μακρινή Νέα Ζηλανδία, υπάρχει μια

άλλη ενδιαφέρουσα περίπτωση εικόνων που φαίνεται να αναπαριστά τις τσάντες στο πολιτιστικό πλαίσιο του λαού των Μαορί. Σύμφωνα με τη μυθολογία των Μαορί, ένας σεβαστός ήρωας πραγματοποίησε ένα αξιοσημείωτο ταξίδι στην κατοικία των θεών, όπου απέκτησε βαθιά σοφία. Κατά την επιστροφή του στη Γη, αυτή η ηρωική φιγούρα λέγεται ότι κουβαλούσε τρία καλάθια γεμάτα με αυτή τη θεϊκή γνώση. Αυτές οι «τσάντες» των Μαορί μοιάζουν εντυπωσιακά με τα τεχνουργήματα του Göbekli Tepe, συμβολίζοντας και τα δύο μια βαθιά αίσθηση ευλάβειας και ευγνωμοσύνης για τη σοφία και τις ιδέες που πιστεύεται ότι απονέμονται από ανώτερες δυνάμεις. Αυτές οι απεικονίσεις δεν χρησιμεύουν μόνο ως απτές αναπαραστάσεις αρχαίων αφηγήσεων, αλλά αναδεικνύουν επίσης την καθολική ανθρώπινη τάση να γιορτάζει και να διατηρεί τα δώρα της ουράνιας έμπνευσης. Επιπλέον, η αρχαία αιγυπτιακή τέχνη αποκαλύπτει ενδιαφέρουσες παραστάσεις που μοιάζουν με τσάντα μέσα σε ιερογλυφικά. Σε αυτές τις απεικονίσεις, η τσάντα χρησιμεύει ως θεϊκή κατοικία για θεούς και θεές.

Γίνε αρθρογράφος

Το Unlocking the Truth σας δίνει το βήμα.

Αν θέλεις να εκφράζεσαι μέσα από τις λέξεις και έχεις όρεξη, μεράκι, και επιθυμείς να γίνεις κομμάτι μας, μπορείς τώρα να έχεις το δικό σου χώρο για να καταθέσεις με το προσωπικό σου άρθρο, σκέψεις και προβληματισμούς που ενδιαφέρουν το κοινό, με σεβασμό στη νοημοσύνη, την αντίθετη άποψη, την ελεύθερη σκέψη, και την ευαισθησία του αναγνώστη.

Το περιοδικό θα φροντίσει για την αυτостоя δημοσίευσή του.

Μπορείς επίσης να στείλεις φωτογραφίες που θες να περιλαμβάνει το άρθρο σου.

Απαραίτητες προϋποθέσεις:

- Το κείμενο να μην ξεπερνάει τους 1500 χαρακτήρες.
- Να αποτελεί πρωτότυπο κείμενο.
- Να είναι γραμμένο στα ελληνικά.
- Να υπάρχει στη θεματολογία και το ύφος του περιοδικού.
- Να περιλαμβάνεται βιβλιογραφία με τις έντυπες ή ηλεκτρονικές πηγές.
- Να μην χρησιμοποιήσετε το βήμα που σας δίνει το Unlocking the Truth για να κάνετε κάποιο είδος απροκάλυπτης προπαγάνδας για το συγκεκριμένο περιοδικό, πίστη ή σύστημα που υποστηρίζετε.

Διατηρούμε το δικαίωμα να μην δημοσιεύσουμε το άρθρο σας, αν δεν πληροί τις παραπάνω προϋποθέσεις ή αν κρίνουμε ότι υπάρχουν σοβαροί λόγοι για να το κάνουμε αυτό (παραβίαση νόμων, σοβαρά αρνητικά συναισθήματα σε κάποιες ομάδες ανθρώπων οι οποίοι θίγονται σημαντικά από το άρθρο σας κ.α.)

Στείλτε το άρθρο, την εργασία ή την μελέτη σας στο e-mail του περιοδικού: UtTmagazine2017@gmail.com

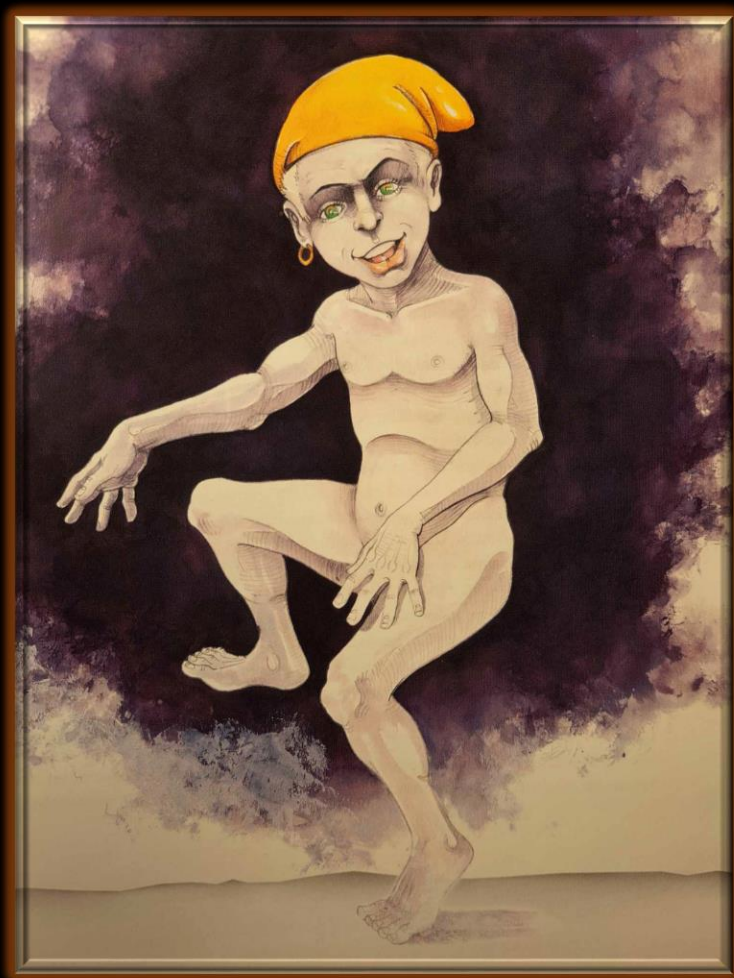

ΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΥ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

ΒΡΑΧΝΑΣ

Του Φίλιππου Μανδηλαρά, Εκδόσεις Φυτράκη

Ο Βραχνάς έλκει την καταγωγή του από μια φυσική αιτία: το σφίξιμο στο στήθος που νιώθουν πολλοί άνθρωποι όταν κοιμούνται βαριά ή βλέπουν εφιάλτες. Έτσι η λαϊκή φαντασία έπλασε ένα δαίμονα που ευθύνεται γι' αυτό και τον ονόμασε Βαρυπνά, δηλαδή αυτόν που φέρνει το βαρύ ύπνο. Στη συνέχεια, κατά παρετυμολογία προς τη λέξη βραχνός, προέκυψε στους βυζαντινούς χρόνους ο τύπος «Βραχνάς», που απαντάται σε πολλά μέρη της Ελλάδας. Ο Βραχνάς είναι κακότροπος οικιακός δαίμονας με τη μορφή μικρού παιδιού που φοράει χρυσό σκουφάκι. Μπαίνει τη νύχτα αθόρυβα στα σπίτια και χοροπηδά στο στήθος αυτών που κοιμούνται προσπαθώντας να τους πνίξει. Αν κάποιος κλέψει το σκουφί του, τον κάνει σκλάβο του και σε πολλές περιπτώσεις τον υποχρεώνει να του αποκαλύψει κρυμμένους θησαυρούς προκειμένου να του δώσει πίσω το σκουφί. Άλλα δαιμόνια που σχετίζονται με το βαρύ ύπνο και τους εφιάλτες είναι η Μόρα, που συμπεριφέρεται με τον ίδιο τρόπο, και ο Ίσκιος, που ταυτίζεται με τη σκιά του ίδιου του ανθρώπου. Κοινό χαρακτηριστικό των δαιμόνων αυτών είναι το σκουφί ή το φέσι, το οποίο αν καταφέρει να το κλέψει το υποψήφιο θύμα τους, μπορεί να γίνει πλούσιος.

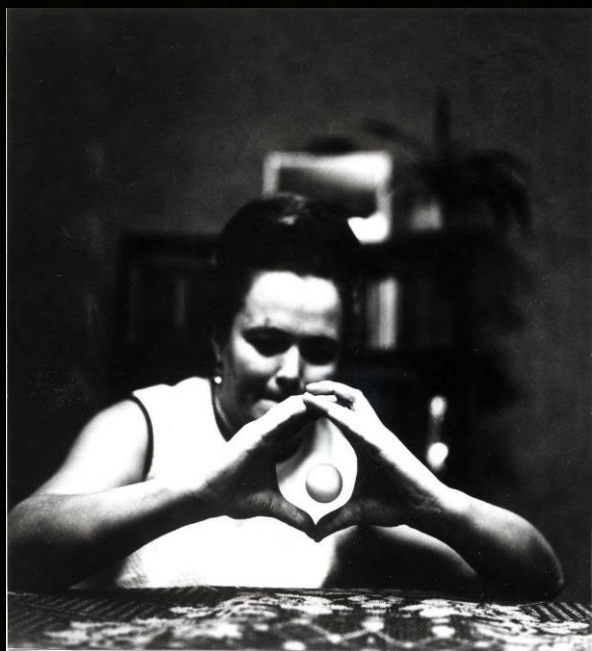
Μορφές παρόμοιες με τον Βραχνά, τη Μόρα και τον Ίσκιο, δαιμόνια δηλαδή που αποτελούν προσωποποιήσεις του εφιάλτη, συναντάμε στη λαϊκή μυθολογία σχεδόν όλων των λαών της Μεσογείου. Χαρακτηριστική είναι η μορφή της Chanche-vieille που απαντάται στην περιοχή των γαλλικών Άλπεων, η οποία κάθεται στο στήθος του κοιμισμένου και τον πνίγει.

ΤΗΛΕΚΙΝΗΣΗ: ΜΕ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΝΟΥ

Νίνα Κουλάγκινα:

**Μια Ρωσίδα νοικοκυρά
με μεγάλες ικανότητες**

Στις 10 Μαρτίου 1970, η Νίνα Κουλάγκινα, μια νοικοκυρά και πρώην μέλος του συντάγματος αρμάτων μάχης του Κόκκινου Στρατού, σταμάτησε την καρδιά ενός βατράχου χρησιμοποιώντας μόνο το μυαλό της. Η Κουλάγκινα, η οποία ισχυριζόταν ότι είχε ψυχικές δυνάμεις, καθόταν σε μια αίθουσα παρατήρησης στο Στρατιωτικό Ινστιτούτο Ukhtomskii στο Λένινγκραντ της Ρωσίας. Η φρεσκοαφαιρούμενη καρδιά του βατράχου βρισκόταν σε ένα δοχείο με διάλυμα που μπορούσε να τη κρατήσει ζωντανή για έως και μία ώρα, ενώ οι επιστήμονες μετρούσαν τους παλμούς ανά λεπτό μέσω ηλεκτροδίων που είχαν συνδέσει. Σύμφωνα με τους Σοβιετικούς γιατρούς που την παρακολουθούσαν, ο καρδιακός ρυθμός της ίδιας της Κουλάγκινα αυξήθηκε δραματικά κατά τη διάρκεια των επτά λεπτών που της πήρε

για να σταματήσει διανοητικά την καρδιά του βατράχου. Της είχε πάρει 20 λεπτά για να προετοιμαστεί για την άσκηση. Στη συνέχεια, προσπάθησε να ανεβάσει τον καρδιακό ρυθμό ενός γιατρού που ήταν δύσπιστος για τις δυνάμεις της. Μέσα σε λίγα λεπτά, οι αναλυτές παρατήρησαν ότι η καρδιά του γιατρού χτυπούσε με επικίνδυνο ρυθμό και το πείραμα τερματίστηκε. Αλλά το βίντεο έφτασε γρήγορα στο Υπουργείο Άμυνας των ΗΠΑ. Είχε αληθινά ψυχικές δυνάμεις η Κουλάγκινα; Ή μήπως οι Σοβιετικοί προσπαθούσαν να ξεγελάσουν τους εχθρούς τους υπονοώντας ένα εξωαισθητικό οπλοστάσιο; Οι απόψεις των Αμερικανών διχάστηκαν, αλλά ένα ήταν σίγουρο: το σοβιετικό μέντιουμ και ο νεκρός βάτραχος είχαν σίγουρα τραβήξει την προσοχή τους.

Η Νίνα Κουλάγκινα γεννήθηκε στις 30 Ιουλίου 1926 στο Λένινγκραντ (τώρα Αγία Πετρούπολη), όπου έζησε ολόκληρη τη ζωή της. Το πλήρες ονοματεπώνυμό της κατά τη γέννηση ήταν Ninel Sergeyevna Mikhailova. Το «Ninel» («Λένιν» γράφεται προς τα πίσω) ήταν ένα δημοφιλές όνομα για τα κορίτσια στο Λένινγκραντ την εποχή της γέννησής της. Στα ρωσικά μέσα ενημέρωσης αναφέρθηκε ως Nelya Mikhailova. Στη Δύση ήταν γνωστή (λανθασμένα) ως Nina Kulagina. Η Κουλαγκίνα ήταν από τις πλέον σοβαρές περιπτώσεις ψυχοκίνησης την οποία ανακάλυψε και ανέδειξε στις αρχές της δεκαετίας του 1960, ο Λεονίντ Βασίλιεφ, που ήταν και ο κύριος εκπρόσωπος της παραψυχολογίας στη Σοβιετική Ένωση εκείνη την εποχή. Όλα όμως είχαν ξεκινήσει πολύ νωρίτερα.

Η Κουλάγκινα συμμετείχε στην άμυνα του Κόκκινου Στρατού του Λένινγκραντ κατά τη διάρκεια της ναζιστικής πολιορκίας μαζί με τον πατέρα, τον αδερφό και την αδερφή της, και έγινε ασυρματίστρια σε ένα σύνταγμα τανκς σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών. Σε ηλικία δεκαεπτά ετών τραυματίστηκε στην κοιλιά. Μετά τον πόλεμο παντρεύτηκε τον Viktor Vasilievich Kulagin, Ρώσο ναυτικό μηχανικό, και απέκτησε τρία παιδιά. Στις αρχές της δεκαετίας του 1960, η Κουλάγκινα νοσηλεύτηκε για νευρικό κλονισμό, πιθανώς ως αποτέλεσμα χρόνιου πόνου από την πληγή της ή από καθυστερημένη διαταραχή μετατραυματικού στρες. Στις αρχές Δεκεμβρίου του 1963, άκουσε ένα ραδιοφωνικό ρεπορτάζ για μια γυναίκα που μπορούσε να «βλέπει» τα χρώματα με τα δάχτυλά της, και δήλωσε: «Μπορώ να το κάνω αυτό!». Στο βιβλίο που έγραψε ο σύζυγός της και κυκλοφόρησε το 1991, περιγράφει τις πρώτες επιδείξεις τηλεκίνησης της Κουλάγκινα μπροστά σε μάρτυρες στο εργαστήριο του καθηγητή Βασίλιεφ: «Η πρώτη επίδειξη τηλεκίνησης έγινε τον Μάρτιο του 1964 παρουσία ομάδας εργαζομένων. Ο καθηγητής Βασίλιεφ προσκάλεσε σε αυτή την εκδήλωση τον πρώην ναύαρχο, ιατρό, ψυχίατρο, και καθηγητή E. Vishnevsky, που ήταν φίλος και

συνάδελφος του. Η ταραγμένη Νίνα Κουλάγκινα καθόταν σε ένα μικρό τραπέζι καλυμμένο με μια εφημερίδα. Μισό μέτρο πιο δίπλα ο Λ. Βασίλιεφ τοποθέτησε κάθετα μια μεταλλική θήκη από κουβανέζικο πούρο. Η θέση της θήκης πάνω σε ένα χαρτί κυκλώθηκε με μολύβι κατά μήκος του περιγράμματος. Όλοι οι παρευρισκόμενοι παρακολουθούσαν με ένταση τα γεγονότα. Κανείς δεν μίλησε, δεν έσπασε τη σιωπή. Η γυναίκα μου κάθισε σε μια καρέκλα, με τα χέρια στα γόνατα. Κούνησε αργά το κεφάλι της. Η αναπνοή της έγινε πιο γρήγορη. Όλοι έβλεπαν πώς μεγάλωνε η ένταση της. Επιτέλους, χάρη στην υπερβολική καταπόνηση του σώματος, κατάφερε να μετακινήσει τη θήκη κατά πέντε εκατοστά... χωρίς να την αγγίξει με τα χέρια της. Η κίνηση μπροστά σε όλους έγινε γρήγορα, σπασμωδικά. Ο καθηγητής Βασίλιεφ, φαινόταν ευχαριστημένος και ταυτόχρονα πολύ ανήσυχος. Διόρθωσε αμέσως το σημείο όπου κινήθηκε το αντικείμενο, κυκλώνοντας ξανά τη θέση της θήκης με ένα μολύβι κατά μήκος του περιγράμματος. Στη συνέχεια ξεκίνησαν ενθουσιώδεις συζητήσεις, ανταλλαγή απόψεων, κάθε είδους κρίσεις, όπως συμβαίνει συνήθως κατά τη διάρκεια των πειραμάτων».

Σε επαναλαμβανόμενα πειράματα έδειξε ότι εκτός από τον σωστό εντοπισμό κρυμμένων χρωμάτων μπορούσε να διαβάσει κείμενο, να διακρίνει τις ημερομηνίες στα νομίσματα και να αναπαράγει με ακρίβεια απλά σχέδια ενώ βρισκόταν σε ξεχωριστό δωμάτιο. Αυτά τα πειράματα ήρθαν στο φως μερικές εβδομάδες αργότερα, όταν το ζευγάρι είπε σε έναν γιατρό για αυτά. Την ίδια εποχή ο Λεονίντ Βασίλιεφ εξέταζε εθελοντές για να μελετήσει τη λεγόμενη «δερμοοπτική όραση», την ικανότητα που υποτίθεται ότι βασίζεται στην παραφυσική αντίληψη να γίνονται αισθητά συγκεκριμένα χρώματα με τις άκρες των δακτύλων (και κλειστά τα μάτια). Το σοβιετικό επιστημονικό κατεστημένο προφανώς ενδιαφερόταν για την προηγμένη χρήση του ανθρώπινου μυαλού και για το είδος των δυνάμεων που μπορεί να συνεπάγεται αυτό. Ο ισχυρισμός του Βασίλιεφ ότι η Κουλάγκινα συγκεντρωνόταν με ιδιαίτερη ένταση και κάποια μικροαντικείμενα στο τραπέζι κινούνταν μόνα τους όταν έβαζε τα χέρια της από πάνω τους, οδήγησε σε εκτεταμένες έρευνες γύρω από τις υποτιθέμενες τηλεκινητικές δυνάμεις της Κουλάγκινα, που βρέθηκε ότι εκτείνονταν από την «όραση δίχως μάτια» μέχρι την ικανότητα να προκαλεί απόκλιση στη βελόνα της πυξίδας και τη μετεώριση μικρών αντικειμένων. Με το θάνατο του Βασίλιεφ, το 1966, την περίπτωση της Κουλάγκινα ανέλαβε ο Τσέχος ερευνητής Ζντένεκ Ρέτζακ, ο οποίος το 1968 κινηματογρά-

φησε αρκετά από τα ελεγχόμενα πειράματα που διεξήγαγε. Ο Ρέτζακ ανέφερε – παρότι το φιλμ δεν το επαλήθευσε – ότι πρώτα έψαξαν την Κουλάγκινα και την πέρασαν από ακτίνες για την ανακάλυψη κρυμμένων μαγνητών ή άλλων αντικειμένων που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τα αποτελέσματα. Μετά, μαζί με αρκετούς έμπειρους επιτηρητές καθισμένους γύρω από ένα τραπέζι, κατάφερε να επιδείξει ορισμένες από τις τηλεκινητικές ικανότητές της με μικρά αντικείμενα που της έδωσε ο Ρέτζακ, τα οποία ούτε είχε δει ούτε είχε αγγίξει πριν από την έναρξη του πειράματος.

Το πείραμα με τα σπέρτα

Μια εντυπωσιακή επίδειξη έγινε με μια δεσμίδα σπέρτων που έβαλε μπροστά στην Κουλάγκινα ο Ρέτζακ. Της ζητήθηκε να κάνει τα σπέρτα να κινηθούν προς το μέρος της, αλλά και αντίθετα. Της ζητήθηκε ακόμη να κινήσει μόνο ένα σπέρτο που της υπέδειξε ανάμεσα στα υπόλοιπα. Η Κουλάγκινα κατάφερε να φέρει εις πέρας όλες τις επιθυμίες του Ρέτζακ, ο οποίος αποδέχθηκε ότι «*Η Κουλάγκινα κατά τη στιγμή του πειράματος φαίνεται πως μπορεί να κατευθύνει με τη βούληση της την εξωτερικευμένη ενέργεια*». Άλλοι ερευνητές περιέγραψαν με μεγαλύτερη πληρότητα τις τηλεκινητικές δυνάμεις της Κουλάγκινα, υποστηρίζοντας ότι μπορούσε να επηρεάσει αντικείμενα από μέταλλο, πλαστικό, ξύλο και πανί, και όταν πειραματιζόταν με νέα υλικά, μπορούσε εύκολα να τα κάνει να κατευθυνθούν αντίθετα από το μέρος στο οποίο βρισκόταν, ενώ δυσκολευόταν να τα κινήσει προς το μέρος της. Τις ίδιες δυσκολίες αντιμετώπιζε όταν ένα αντικείμενο βρισκόταν μακριά της, οπότε φαινόταν να χρειάζεται ολοένα και περισσότερη ενέργεια για να το μετακινήσει. Οι επιστήμονες που πειραματίστηκαν μαζί της αναφέρουν πως, όταν τα αντικείμενα άρχιζαν να κινούνται, ο έλεγχός τους ήταν ασταθείς. Καθώς όμως αποκτούσε ψυχικό έλεγχο πάνω στα αντικείμενα, αυτά κινούνταν πιο ελεύθερα και με απόλυτο έλεγχο. Αυτό που εντυπωσίαζε όμως τους πειραματιστές ήταν ότι ορισμένες

φορές από τα χέρια της Κουλάγκινα πετάγονταν σπινθήρες κατά την διάρκεια φαινομένων ψυχοκίνησης και ότι η επίδραση της εξακολουθούσε να υπάρχει στην κίνηση των αντικειμένων ακόμη και όταν σταματούσε την προσπάθεια, λες και υπήρχε κάποιο υπόλοιπο ενέργειας επάνω στο αντικείμενο, που έπρεπε να εξαντληθεί!

Το πείραμα με την καρδιά του βατράχου

Είναι γενικά αποδεκτό ότι η Κουλάγκινα πρόσφερε στη μελέτη της τηλεκίνησης πολύ περισσότερα από κάθε άλλο μέντιουμ. Κατάφερε, όπως λέγεται, με την καθοδήγηση του καθηγητή Σεργκέι Σαρίτσεφ να σταματήσει ακόμη και την καρδιά ενός βατράχου, γεγονός ιδιαίτερα δύσκολο, μιας και η καρδιά του συνεχίζει να χτυπάει κανονικά αρκετές ώρες μετά την αφαίρεση της από το σώμα του. Η καρδιά ενός βατράχου που εξακολουθούσε να χτυπάει είχε μόλις αφαιρεθεί και τοποθετηθεί σε ένα γυάλινο δοχείο μισό μέτρο μακριά της. Αυτή έκανε την καρδιά να χτυπάει τότε γρηγορότερα, τότε με πιο αργό ρυθμό, μέχρι που τη διέταξε να σταματήσει! Ένας ψυχίατρος από το Λένινγκραντ που άκουσε για το πείραμα με την καρδιά του βατράχου, άρχισε να κοροϊδεύει τους συναδέλφους του για υπερβολική ευπιστία και προκάλεσε την Κουλάγκινα να δοκιμάσει ένα πείραμα μαζί του, παρουσία και άλλων επιστημόνων που γνώριζαν και αναγνώριζαν τις ικανότητές της. Σκοπός του πειράματος αυτού ήταν να ρεζιλέψει την Κουλάγκινα και να αποδείξει στους συναδέλφους του πόσο αφέλεις και εύπιστοι υπήρξαν. Το πείραμα άρχισε και είχε μεγάλο ενδιαφέρον, γιατί στη θέση της καρδιάς του βατράχου τώρα καθόταν ο άπιστος ψυχολόγος από το Λένινγκραντ. Ήταν καθισμένοι και οι δύο στο ίδιο δωμάτιο, σε απόσταση τριών μέτρων ο ένας από τον άλλον, ενώ μια ομάδα γιατρών επιτηρούσε το πείραμα. Συνδέθηκαν και οι δύο τους με ηλεκτροκαρδιογράφους. Μέσα σε δύο μόλις λεπτά οι παλμοί της καρδιάς του ψυχολόγου ανέβηκαν υπερβολικά. Και οι παλμοί της Κουλάγκινα ανέβηκαν, αλλά του ψυχιάτρου ανέβηκαν σε τέτοιο σημείο που οι γιατροί

φοβήθηκαν για την ζωή του και διέκοψαν το πείραμα, πέντε μόλις λεπτά από την έναρξη του.

Για την Κουλάγκινα υπάρχουν ένα σορό ιστορίες

Λένε ότι μπορούσε να καταφέρει απίθανα πράγματα, μπορούσε, για παράδειγμα, να προσδώσει στο συνηθισμένο νερό μια γεύση υπόξινη, περνώντας απλά και μόνο το χέρι της πάνω από το ποτήρι. Το φαινόμενο αυτό επιβεβαιώθηκε με ένα απλό τεστ με βάμμα ηλιοτροπίου, που απέδειξε την αλλαγή της σύστασης του νερού. Το 1978 η ιαπωνική τηλεόραση γύρισε ένα ντοκιμαντέρ σχετικά με τις ασυνήθιστες ικανότητες του ανθρωπίνου σώματος. Στο ντοκιμαντέρ περιέλαβαν και την Κουλάγκινα, η οποία διάβασε ένα κείμενο με απόλυτη ακρίβεια, χωρίς να το βλέπει, χρησιμοποιώντας την «αιθερική όραση». Όταν τα συγκλονιστικά άρθρα και φιλμ για τις ικανότητες της Κουλάγκινα άρχισαν να κυκλοφορούν στη Δύση, κάθε ερευνητής παραψυχολογικών φαινομένων ήθελε να δει από κοντά αυτές τις θαυμαστές ικανότητες. Βεβαίως, η Κουλάγκινα, στην πραγματικότητα δεν γνώριζε την αξία των ικανοτήτων της από επιστημονικής πλευράς. Το μόνο που καταλάβαινε είναι ότι μετά από κάθε πείραμα στο εργαστήριο, έτεινε να χάνει έως και δύο κιλά βάρος κατά τη διάρκεια των συνεδριών – περισσότερο από ό,τι θα έχανε συνήθως σε μια παρόμοια περίοδο μέσω έντονης σωματικής άσκησης. Η εγκεφαλική δραστηριότητα στο πίσω μέρος του κεφαλιού της καταγράφηκε ως τέσσερις φορές μεγαλύτερη από την κανονική και επίσης σημειώθηκε ότι σχηματίστηκε ένα μαγνητικό πεδίο γύρω από το σώμα της. Οι ανεπιθύμητες ενέργειες που αναφέρθηκαν από αυτήν περιλάμβαναν υπερβολική εξάντληση, ζάλη, πόνο στον αυχένα, στο άνω μέρος της σπονδυλικής στήλης, και στα πόδια, και μια μεταλλική γεύση στο στόμα της. Μερικές φορές απαιτούσε διαλείμματα μίας ή περισσότερων ημερών μεταξύ των συνεδριών. Όπως έδειξαν τα ηλεκτροκαρδιογραφήματα ο καρδιακός ρυθμός της Κουλάγκινα βρέθηκε να αυξάνει κατά τη διάρκεια των προσπαθειών έως και 200 παλμούς ανά λεπτό. Όλες

αυτές οι δοκιμασίες μπορεί να ωφέλησαν την επιστήμη αλλά έφθειραν ανεπανόρθωτα την υγεία της. Έπαθε καρδιακή προσβολή και από τότε ήταν απολύτως απαγορευμένη κάθε τηλεκινητική διεργασία. Πρόσφερε για περισσότερα από δέκα χρόνια τις πολύτιμες υπηρεσίες της στην επιστήμη και αυτό της έδινε μεγάλη ευχαρίστηση. Δεν ταξίδεψε ποτέ στο Ηνωμένο Βασίλειο, την Αυστραλία, τον Καναδά ή τις Ηνωμένες Πολιτείες. Αντιθέτως, ερευνητές από το εξωτερικό ήρθαν κοντά της. Όλες οι επιδείξεις της ψυχικής της δύναμης και η συμμετοχή της σε εργαστηριακά πειράματα έγιναν στο Λένινγκραντ, στη Μόσχα, και σε μια περίπτωση στον θαλάσσιο σταθμό Utrish στην ακτή της Μαύρης Θάλασσας μεταξύ Απαρά και Νοβοροσίσκ. Όλοι, εκτός από ελάχιστους ερευνητές, έφευγαν πεπεισμένοι ότι παρατήρησαν αυθεντικά φαινόμενα τηλεκίνησης. Οι διάφοροι κριτικοί στη Δύση, και ιδιαίτερα στη Αμερική, αγνόησαν την Κουλάγκινα θεωρώντας την τσαρλατάνο, λέγοντας ότι οι υποτιθέμενες τηλεκινητικές της ικανότητες οφείλονταν σε πολύ λεπτές κλωστές και επιτήδεια κρυμμένους μαγνήτες. Οι συνεχείς, ιδιαίτερα αρνητικές, κριτικές εξόργισαν κάποια στιγμή την Κουλάγκινα, η οποία το 1988 εστράφη δικαστικά εναντίον του περιοδικού «Άνθρωπος και Νόμος». Το δικαστήριο έγινε, το κέρδισε η Κουλάγκινα, και επέβαλαν στο περιοδικό να επανορθώσει με ξεχωριστό δημοσίευμα. Αξίζει να σημειωθεί ότι την Κουλάγκινα υπερασπίστηκαν εκτός των άλλων, και δύο μέλη της Σοβιετικής Ακαδημίας Επιστημών, που δήλωσαν χωρίς δισταγμό ότι οι ψυχικές της δυνάμεις είναι υπαρκτές και όχι προϊόν απάτης. Σε αντίθεση με πολλούς από τους δυτικούς συναδέλφους της στη βιομηχανία των παραφυσικών, η Κουλάγκινα δεν ωφελήθηκε ποτέ οικονομικά από την ικανότητά της.

Κούρος, περιοδικό Τηλέραμα

Wikipedia

<https://psi-encyclopedia.spr.ac.uk/articles/ninel-kulagina-0>

American Psychological Association
Encyclopedia.com

Umiibōzu

Το Ιαπωνικό Κράκεν

Γράφει ο Brandy Slughorn

Είμαι άνθρωπος με μεγάλη θαλασσοφοβία και λάτρης της Ιαπωνίας. Οπότε νομίζω πως δεν υπάρχει πιο ιδανικό άτομο για να γράψει το (μάλλον) πρώτο άρθρο για τα Umiibozu στην ελληνική γλώσσα.

Αναπαυθείτε και ελάτε να γνωρίσετε τα Κράκεν της ιαπωνικής μυθολογίας και λαογραφίας.

Τα Umiibozu είναι ιαπωνικά yokai -έτσι λέγονται τα πνεύματα και δαιμόνια στην Ιαπωνία- που συναντώνται στα βάθη του Ωκεανού. Το όνομα μεταφράζεται ως "θαλάσσιος μοναχός" από το "umi" που σημαίνει θάλασσα και το "bozu" που σημαίνει μοναχός. Το όνομα και ο συνδυασμός αυτός επίσης παραπέμπει στην πιθανή προέλευση αυτών των yokai. Η ιδιαίτερη εμφάνιση τους είναι με ένα τεράστιο και ξυρισμένο ανθρώπινο κεφάλι το οποίο πολλές φορές χαμογελάει αένα. Έχουν επίσης σώμα θολό ή τυλιγμένο από σύννεφα ομίχλης, με μεγάλα φιδίσια άκρα. Σύμφωνα με κάποιες άλλες πηγές που βρήκα για να γράψω αυτό το άρθρο, η πραγματική τους μορφή είναι άγνωστη και φαίνονται μόνο από τους ώμους και πάνω. Δεν γνωρίζουμε από που είναι η προέλευση αυτού του πλάσματος. Μια θεωρία είναι ότι είναι τα πνεύματα ιερέων ή βουδιστών μοναχών που πετάχτηκαν στη θάλασσα από χωρικούς και μη μπορώντας να βρουν ανάπαυση, τώρα στοιχειώνουν τον ωκεανό με τη μορφή μιας σκοτεινής σκιάς που αναζητά εκδίκηση από όσους διασχίζουν το δρόμο τους. Άλλοι, ωστόσο, λένε ότι τα umiibōzu είναι θαλάσσια τέρατα που ζουν στα βάθη της Εσωτερικής Θάλασσας Seto και ότι είναι οι πρόγονοι μιας μεγάλης ποικιλίας

άλλων υδρόβιων yokai. Επειδή οι θεάσεις είναι σπάνιες και σχεδόν πάντα θανατηφόρες, είναι πιθανό η αληθινή φύση και προέλευση αυτού του πνεύματος να παραμείνει μυστήριο για πολύ καιρό. Ο Θρύλος λέει ότι κατοικούν στον Ωκεανό και συνήθως αναδύονται όταν έχει μια ήρεμη νύχτα και βυθίζουν πλοία. Νύχτα που δεν περιμένεις να σου συμβεί τίποτα και όλα φαίνονται ήσυχα. Πνίγουν επίσης ναυτικούς που τα προσβάλουν ή δεν τα σέβονται.

Επιτίθενται είτε συνθλίβοντας το κύτος με ένα μόνο χτύπημα, είτε κατεβάζοντας το λίγο-λίγο, ανάλογα με το μέγεθος τόσο του πλοίου όσο και του umibōzu. Σύμφωνα με μια ιστορία, αν θυμώσουν ζητούν ένα βαρέλι από τα πληρώματα για να το γεμίσουν με θαλασσινό νερό και να το χύσουν στο καράβι να το βυθίσουν και έπειτα να πνίξουν το πλήρωμα. Για να αποφευχθεί αυτό πρέπει να τους δώσουν ένα βαρέλι χωρίς πάτο και για καλή μας τύχη δεν είναι τόσο έξυπνα για να το καταλάβουν. Όπως ανέφερα πιο πάνω, πολλοί πιστεύουν ότι είναι πνιγμένοι ιερείς ή βουδιστές μοναχοί λόγω (και) των φαλακρών κεφαλιών τους. Εναλλακτικά είναι ένα yokai που εμφανίζεται σε ναυαγούς και ψαράδες με τα χαρακτηριστικά που προανέφερα συν χρώμα δέρματος γκρι ή μαύρο. Κάποιες πηγές τα αναφέρουν εμφανισιακά ως καλυμμένα με πολύ λεπτή τρίχα, γεγονός που πολλοί πιστεύουν ότι δεν αποκλείεται να είναι ένα είδος θαλάσσιου θηλαστικού και λέγεται ότι κάποιες φορές πιάστηκαν από ψαράδες αλλά δεν τρώγονταν. Να υπενθυμίσω ότι γνωρίζουμε μόνο το 1/3 του υδάτινου κόσμου. Όσον αφορά το μέγεθος τους, συνήθως εμφανίζονται ως τεράστια, αλλά ποικίλουν σε μέγεθος και συγκεκριμένα από μικρές ίντσες σε μήκος μέχρι στο μέγεθος ενός βουνού. Το δεύτερο μου φαίνεται πιο λογικό μιας και μιλάμε για θαλάσσιο τέρας / πνεύμα. Τα μικρού μεγέθους μπορούν να χτυπηθούν με διάφορα αντικείμενα ή όπλα όπως κουπιά και τότε φωνάζουν από τον πόνο αλλά και πάλι είναι αδύνατον να νικηθούν. Ο μόνος τρόπος να επιβιώσεις από επίθεση ενός Umibozu μικρό ή πλήρους μεγέθους, είναι να δραπετεύσεις στη στεριά πρωτού φτά-

σει σε εσένα. Πράγμα πολύ δύσκολο και κυρίως αν το προσπαθήσεις με κολύμπι.

Πολλοί πιστεύουν ότι είναι το

Ningen, ένα άλλο κρυπτοειδές. Θέλετε να γράψω και για αυτό σε άλλο άρθρο;

Μια άλλη πιο πρόσφατη εξήγηση αποδίδει το φαινόμενο των αδίστακτων κυμάτων (rogue waves), τα οποία θεωρούνταν από μόνα τους φολκλόρ μέχρι που καταγράφηκε ένα στα ανοικτά των ακτών της Νορβηγίας το 1995. Αυτά τα αδίστακτα κύματα εμφανίζονται πολύ έξω στη θάλασσα και χαρακτηρίζονται από τη δυναμική και το ύψος τους. Οι καταγεγραμμένες συναντήσεις χρονολογούνται μόνο από τον 19ο αιώνα, αλλά είναι πιθανό ότι Ιάπωνες ναυτικοί και ψαράδες θα μπορούσαν να τις είχαν συναντήσει πολύ πριν στη θάλασσα του Ειρηνικού.

Umibozu στην Ποπ Κουλτούρα

- Στη σειρά manga - anime One Piece, μια τεράστια σκιά με μάτια εμφανίζεται έξω από την ομίχλη στο τέλος του arc (κεφαλαίου) Thriller Bark. Πάνε χρόνια που ήμουν σε αυτό το arc τα 9 χρόνια που βλέπω One Piece, οπότε δεν ξέρω αν η εικόνα αυτή είναι θολή λόγω της ομίχλης από αυτό το yokai ή αν δεν είναι σε καλή ποιότητα (δεν βρήκα άλλη).

- Στο arcade βιντεοπαιχνίδι «The Ocean Hunter», το Umibōzu (που μοιάζει με ένα γιγάντιο χταπόδι που μπορεί να γίνει αόρατο) εμφανίζεται ως mini-boss.

- Στη σειρά βιντεοπαιχνιδιών Pikmin, οι εχθροί που είναι γνωστοί ως Water Wraith και Plasm Wraith βασίζονται στο Umibōzu.

- Αρκετά Umibōzu εμφανίζονται στην ταινία Yokai: Spook Warfare.

- Στο family friendly anime Yokai Watch, ο (ή το) Swosh είναι ένα Umibozu αν και δεν μοιάζει καθόλου.

Γεγονότα

- Στην περιοχή Tōhoku, υπάρχει μια παράδοση όπου το πρώτο ψάρι που αλιεύεται κατά το ψάρεμα προσφέρεται ως θυσία στους θεούς. Αν δεν γίνει αυτό, λέγεται ότι θα έχει ως αποτέλεσμα ένα umibōzu, να εμφανιστεί και να καταστρέψει το σκάφος και να απαγάγει τον ιδιοκτήτη του. Το nurarihyon, ένα πλάσμα που συναντάται συχνά στην περιοχή Bisan Seto, είναι γνωστό για το μεγάλο στρογγυλό κεφάλι του και τη συνήθεια του να πλησιάζει τις βάρκες με αργό και απρόβλεπτο τρόπο, επανειλημμένα πλησιάζοντας και υποχωρώντας, ως μέσο πρόκλησης σύγχυσης.

- Στην Kesennuma Shima, στην επαρχία Miyagi, υπάρχουν ιστορίες για το umibozu που μεταμορφώνεται σε όμορφη γυναίκα και διαγωνίζεται σε αγώνες κολύμβησης με ανθρώπους. Τα Umibozu επίσης φημολογούνται ότι έχουν τη δυνατότητα να αλλάξουν την εμφάνισή τους.

- Ενώ υπάρχουν πολλές ιστορίες ότι επιτίθενται σε ανθρώπους, μια που λέγεται ότι υπάρχει στην Uwajima είναι ότι όποιος δει ένα umibōzu θα ζήσει πολύ καιρό.

- Στον νομό Wakayama, υπάρχει ένας τύπος umibōzu με μοναδική εμφάνιση, γνωστό ως "umibōzu of Kemiura" που είναι γνωστό ότι εμφανίζεται και εξαφανίζεται. Το 1888, μια εφημερίδα ανέφερε ότι ένα πλάσμα που ταιριάζει με αυτή την περιγραφή, που μοιάζει με μεγάλο πίθηκο με καστανά μαλλιά, πορτοκαλί μάτια και χαρακτηριστικά όπως στόμα κροκόδειλου, κορμός ψαριού, ουρά αστακού και κραυγή που μοιάζει με ταύρο, εθεάθη στο Mii-dera. με ύψος περίπου 7-8 shaku και βάρος περίπου 60-70 kan.

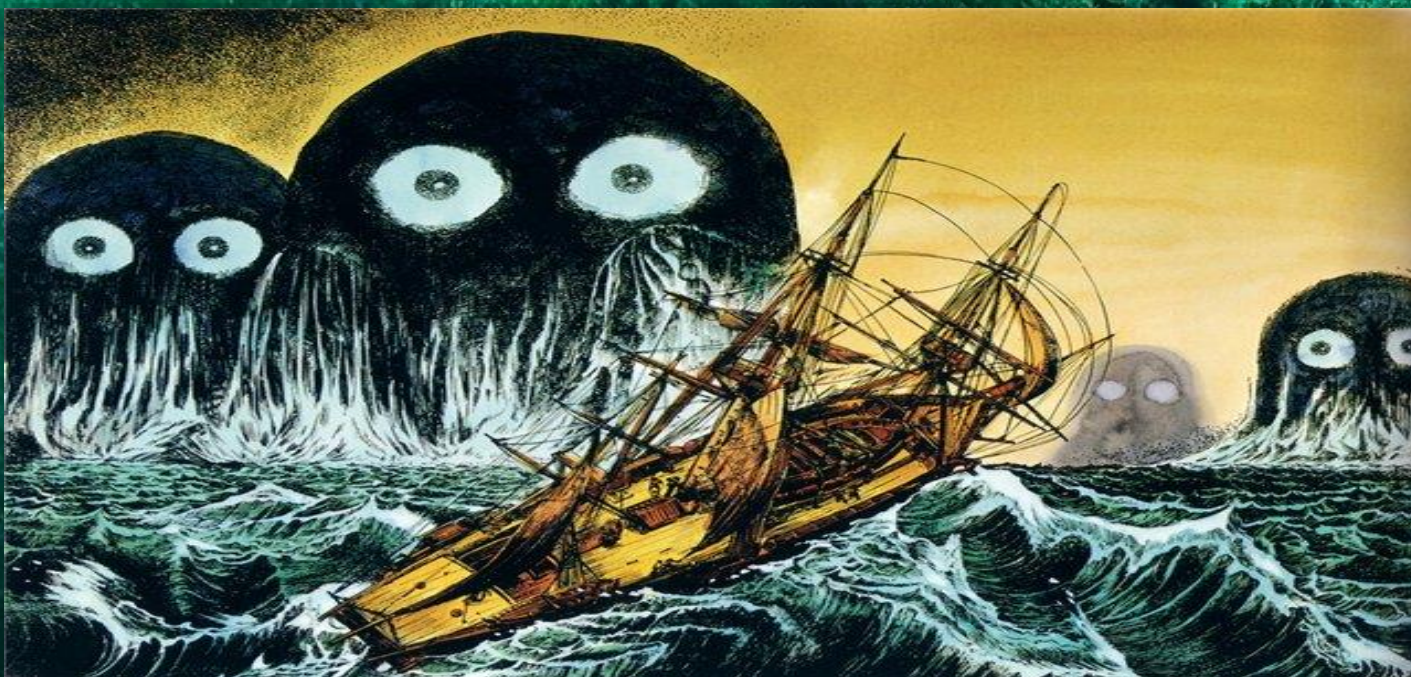
- Σύμφωνα με ιστορικά αρχεία, υπήρξαν περιπτώσεις όπου το πλάσμα που ονομάζεται Umibōzu σηκωνόταν από τη θάλασσα και έμενε πάνω από το έδαφος για τρεις ημέρες στην Kaizuka, Izumi. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, τα παιδιά συμβουλευτήκαν να μην βγαίνουν έξω έως ότου το πλάσμα επιστρέψει στη θάλασσα. Επιπλέον, στο Kuwana, ειπώθηκε ότι το Umibōzu θα εμφανιζόταν στο τέλος του

μήνα και ως εκ τούτου, απαγορεύτηκε να κολυμπήσουν κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Ωστόσο, υπάρχει ένας θρύλος για έναν ναύτη που δεν υπάκουσε αυτή την απαγόρευση και όταν εμφανίστηκε το Umibōzu, ρώτησε αν ήταν τρομακτικό. Ο ναύτης απάντησε ότι το μόνο πιο τρομακτικό πράγμα ήταν η πλεύση στις θάλασσες και μόλις το άκουσε αυτό, το Umibōzu εξαφανίστηκε. Παρομοίως, υπάρχει ένας άλλος μύθος για ένα «zatō gashira» (κεφάλι τυφλού), ένα τυφλό πλάσμα που εμφανιζόταν πάνω από τη θάλασσα και ρωτούσε αν ήταν τρομακτικό, αν κάποιος απαντούσε φοβισμένος, θα έλεγε «Δεν πρέπει να βγεις στη θάλασσα στο τέλος του μήνα» και εξαφανιζόταν.

- Στη λογοτεχνία Haidaoyizhi του Wang Dahai, αναφέρεται ένα μυθικό πλάσμα γνωστό ως «umi oshō» (ιερέας της θάλασσας). Αυτό το πλάσμα λέγεται ότι μοιάζει με άνθρωπο, αλλά έχει ένα δάκρυ από το στόμα μέχρι το αυτί και είναι γνωστό για το δυνατό γέλιο του. Αυτά τα Umi oshō λέγεται ότι τα φοβούνται επειδή η εμφάνισή τους συχνά ακολουθείται από κύμα καταιγίδας. Μερικοί άνθρωποι προτείνουν ότι αυτά τα πλάσματα μπορεί να είναι θαλάσσιες χελώνες που θεωρούνται yōkai. Ένα άλλο παρόμοιο πλάσμα αναφέρεται στο Honchō Goen της εποχής Hōei, που ονομάζεται «fune nyūdō» (μυημένος ιερέας του σκάφους), το οποίο περιγράφηκε ότι είχε ύψος από 6 έως 7 shaku, χωρίς μάτια, μύτη ή άκρα. Λέγεται ότι αν δείτε ένα από αυτά τα πλάσματα, είναι απαραίτητο να μην πείτε τίποτα και να προσποιηθείτε ότι δεν είδατε τίποτα, καθώς η ομιλία θα έκανε το σκάφος να βυθιστεί αμέσως. Στο Yura, στο νησί Awaji, λέγεται ότι μπορεί κανείς να γλιτώσει πετώντας το πιο πολύτιμο φορτίο στη θάλασσα.

- Το 1971, ένα αλιευτικό σκάφος στα ανοιχτά των ακτών της Ιαπωνίας συνάντησε ένα μεγάλο πλάσμα με πολλές ρυτίδες και μεγάλα μάτια που εμφανίστηκαν όταν κόπηκε η πετονιά του σκάφους. Το πλάσμα εξαφανίστηκε προτού μπορέσει να αναγνωριστεί και όταν ένας αξιωματικός από ένα ερευνητικό εργαστήριο άκουσε το περιστατικό, πίστευε ότι οι ψαράδες μπορούν να μπερδέψουν ένα ψάρι ή μια φάλαινα με

μια τέρα. Ένας άλλος αυτόπτης μάρτυρας ανέφερε ότι το μισό σώμα του πλάσματος είχε μήκος περίπου 5 πόδια, γεγονός που οδήγησε σε εικασίες ότι ολόκληρο το πλάσμα ήταν πολύ μεγαλύτερο. Οι λογαριασμοί αυτοί δημοσιεύτηκαν σε εφημερίδα τον Ιούλιο του ίδιου έτους.

- Τα εναλλακτικά του ονόματα είναι umi hyūdō και umi hōshi.

Πηγές

- <https://yokai.com/umibouzu/>
- <https://cryptidz.fandom.com/wiki/Umib%C5%8Dzu>
- <https://monster.fandom.com/wiki/Umiboze>

• <https://orcaspire.com/the-captains-blog/sea-monsters-of-the-pacific-umiboze/>

• <https://pagista.com/umiboze-sea-monk-of-yokai-lore-facts/>

Ευχαριστίες

1. Στο περιοδικό Unlocking the Truth που με φιλοξενεί και διατηρεί τον ερευνητικό μου εγκέφαλο ενεργό.
2. Στις πηγές μου που χάρη σε αυτές κατάφερα να γράψω το (μάλλον) πρώτο ελληνικό άρθρο για αυτό το πλάσμα.
3. Στον συγγραφέα Σωκράτη Μπουζούκα που με ώθησε να ερευνήσω τα Umiboze όταν τα ανέφερε στο βιβλίο του "Η Αδελφότητα του Κθούλου".

UNLOCKING THE TRUTH PROJECT

Μία νέα παρουσία στον ηλεκτρονικό χώρο με έμφαση σε μελέτες και επιτόπιες έρευνες

Ένα δωρεάν ηλεκτρονικό περιοδικό για το:
Μυστήριο Πνευματισμό Δοξασίες
Παραφυσικά Φαινόμενα Υπερβατικό
Θεωρίες Συνωμοσίας

<https://issuu.com/erenzw>

ΣΤΕΙΛΕ ΜΑΣ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Είχες προσωπική εμπειρία με κάποιο ανε-
ξήγητο φαινόμενο;

Θέλεις να δημοσιεύσουμε την ιστορία σου
μέσα από τις σελίδες του περιοδικού;

Θέλεις να κουβεντιάσουμε την εμπειρία σου
εμπιστευτικά χωρίς να δημοσιευθεί;

Θέλεις να μας προτείνεις να επισκεφτούμε
κάποια περιοχή μυστηρίου που γνωρίζεις;

Στείλε μας την εμπειρία σου γραμμένη στα
ελληνικά, με όσο το δυνατόν περισσότερες
πληροφορίες, στο email του περιοδικού:

erenzw2012@gmail.com

ΜΟΤΗΜΑΝ

Αναζητώντας την αλήθεια

Η πρώτη αναφορά για τον Mothman γίνεται στην εφημερίδα "New York Sun" στις 18 του Σεπτεμβρίου του 1877, όπου γίνεται λόγος για ένα περίεργο πλάσμα με ανθρώπινη υπόσταση αλλά με φτερά νυχτερίδας. Οι εμφανίσεις του συνεχίζονται έως το 1880 στη Νέα Υόρκη και πιο συγκεκριμένα στο Μπρούκλιν. Έναν περίπου αιώνα απουσίας, το πλάσμα επανεμφανίζεται στις 15 Νοεμβρίου του 1966 το βράδυ, στο Πόιντ Πλέζαντ, στην πολιτεία Βιρτζίνια των ΗΠΑ κοντά σε ένα εγκαταλειμμένο εργοστάσιο με TNT.

Τη νύχτα εκείνη ένα ζευγάρι, οι Scarberry και Mallette, αντιλήφθηκαν ένα πλάσμα που ήταν πέρα από κάθε φαντασία. Όταν το πλάσμα κινήθηκε προς την πόρτα του εργοστασίου, το ζευγάρι πανικοβλήθηκε και έτρεξαν στο αυτοκίνητο τους να σωθούν. Λίγο αργότερα, αντελήφθησαν το ίδιο πλάσμα σε έναν λοφίσκο κοντά στο δρόμο. Το πλάσμα αυτό έτρεχε πίσω από το αυτοκίνητο τους. *"Είχε ανθρώπινη μορφή, γκρίζο χρώμα, φτερά νυχτερίδας με ένα άνοιγμα 3 μέτρων και κόκκινα λαμπερά μάτια στο ύψος της πλάτης"*. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες τους, έβγαζε κραυγές νυχτερίδας, τους ακολούθησε για αρκετή ώρα, παρά τις προσπάθειες του Roger Scarberry να το αποφύγει οδηγώντας με πάνω από 160 χιλιόμετρα/ώρα. *"Διατηρούσε την ίδια ταχύτητα με εμάς"*, είπε ένας από τους δυο μάρτυρες. Στη συνέχεια, το ζευγάρι κατήγγειλε το γεγονός στον τοπικό σερίφη. Πολλοί άλλοι άνθρωποι της περιοχής είδαν τον Mothman στη συνέχεια, και μέχρι το Δεκέμβριο του ίδιου έτους η αστυνομία λάμβανε συνεχώς κλήσεις για παρόμοια περιστατικά και παρέμενε σε κατάσταση συναγερμού. Την ίδια νύχτα που συνέβη το περιστατικό αυτό, και ένας άλλος αυτόπτης μάρτυρας, ο Partridge, είδε το περίεργο πλάσμα. Σε απόσταση 135 χιλιομέτρων από το Πόιντ Πλέζαντ στα περικόρια του Σάλεμ, ενώ έβλεπε τηλεόραση, η οθόνη έγινε χωρίς λόγο απότομα μαύρη, ενώ ταυτόχρονα ακούστηκε ένας οξύς ήχος σαν μακρόσυρτο παραπονιακό σφύριγμα. Ο σκύλος του άρχισε να γαβγίζει

σαν τρελός. Το σφύριγμα συνεχίστηκε ακόμα και όταν ο Partridge, έκλεισε την τηλεόραση. Βγαίνοντας έξω είδε το σκύλο του να κοιτάζει προς την κατεύθυνση της σιταποθήκης του 150 μέτρα μακριά από το σπίτι. Στρέφοντας το φως ενός δυνατού φακού προς τα εκεί είδε *"δυο στρογγυλούς κύκλους ή μάτια, που έμοιαζαν με φώτα ποδηλάτου. Κινούνταν συνεχώς και σίγουρα δεν ήταν μάτια ζώου"*. Το σκυλί έτρεξε προς τα εκεί. Ο Partridge το φώναξε πίσω, αλλά μάταια. Μπήκε στο σπίτι να πάρει την καραμπίνα του αλλά ήταν τόσο επηρεασμένος από τα "μάτια" που είχε δει, που σκέφτηκε πως θα ήταν πιο σοφό να μείνει στο εσωτερικό του σπιτιού. Κράτησε το όπλο στα χέρια του όλη τη νύχτα. Το πρωί ο σκύλος δεν είχε ακόμα επιστρέψει. Δυο μέρες μετά, ο Partridge διάβασε την αναφορά που είχε κάνει το ζευγάρι που είδε το "πλάσμα". Μέσα σ' αυτή γινόταν λόγος για ένα σώμα σκύλου στην άκρη του δρόμου, και λίγη ώρα αργότερα, όταν έφευγαν άρον-άρον από την περιοχή, το σώμα του σκύλου έλειπε. Ο Partridge δεν ξαναβρήκε τον σκύλο του. Στις 16 Νοεμβρίου, δόθηκε συνέντευξη τύπου στο χώρο του δικαστηρίου της επαρχίας και το ζευγάρι που είχε γίνει μάρτυρας της εμφάνισης του "πλάσματος" επανέλαβε την ιστορία του. Ο βουλευτής Halstead που είχε γνωρίσει το ζευγάρι, έλαβε σοβαρά υπόψη την περιγραφή τους. Κανένας ερευνητής δεν αμφισβήτησε τα λεγόμενα τους, ενώ τα γεγονότα προβλήθηκαν ιδιαίτερα από τα ΜΜΕ. Ένα άλλο εξίσου περίεργο γεγονός συνέβη όταν ο βοηθός του σερίφη ο οποίος είχε αναλάβει την υπόθεση πήγε στο εγκαταλειμμένο εργοστάσιο μετά την κατάθεση του ζευγαριού, διαπίστωσε έκπληκτος παρεμβολές στα κύματα του ραδιοφώνου του αυτοκινήτου του. Σύμφωνα με όσα κατέθεσε, ο ήχος της παρεμβολής ήταν πολύ ισχυρός και έμοιαζε με τον ήχο που κάνει μια κασέτα όταν την γυρνάμε γρήγορα. Ο ήχος ήταν τόσο δυνατός που χρειάστηκε να κλείσει το ραδιόφωνο. Από τότε και μέχρι το Νοέμβριο του 1967, υπήρξαν πολλές αναφορές από άτομα που ισχυρίζονταν ότι είδαν το πλάσμα. Σε μια από αυτές, περιγράφουν το πλάσμα σαν κάτι που σηκώθηκε αργά από το έδαφος: *"ένα μεγάλο γκρίζο πράγμα, πιο ψηλό και από τον άνθρωπο, που δεν είχε κεφάλι, είχε όμως δυο μεγάλους κόκκινους κύκλους ψηλά στο στήθος"*. Τουλάχιστον εκατό άνθρωποι είδαν το πλάσμα. Το πλάσμα περιγράφεται με ύψος μεταξύ 1,5 και 2,10 μέτρων, φαρδύτερο από άνθρωπο, περπατά με δυσκολία με πόδια σαν κι αυτά όμοια με ανθρώπινα, σέρνοντας τα. Βγάζει έναν ήχο σαν τσίριγμα. Τα μάτια του βρίσκονται στην κορυφή της πλάτης, τα φτερά του είναι όμοια με εκείνα της νυχτερίδας, αλλά δεν τα χτυπά όταν πετάει. Όταν

απογειώνεται ανεβαίνει κατακόρυφα όπως ένα ελικόπτερο. Το χρώμα του είναι γκρι ή μαύρο. Δυο μάρτυρες δήλωσαν ότι είχαν ακούσει κάτι σαν "μηχανικό βουητό" τη στιγμή που πετούσε από πάνω τους. Για έναν περίπου χρόνο, τα περίεργα γεγονότα διαδέχονταν το ένα το άλλο στην περιοχή. Επιστήμονες, ερευνητές, κυνηγοί φαντασμάτων συνέρρεαν κατά δεκάδες, ο πιο διάσημος από αυτούς ήταν ο John Keel, δημοσιογράφος-συγγραφέας. Το 1975 έγραψε το βιβλίο "The Mothman Prophecies" στο οποίο συνδέει τον Mothman με την κατάρρευση της γέφυρας Silver Bridge που συνέδεε το Πόιντ Πλέζαντ με την Καλλίπολη του Οχάιο στις 15 Δεκεμβρίου του 1967 με αποτέλεσμα τον θάνατο 77 ανθρώπων. Στο βιβλίο του βασίστηκε και η ταινία "Ο χρησμός της πεταλούδας" το 2002. Εκείνες τις τραγικές στιγμές πολλοί άνθρωποι φέρονται να είδαν δυο φωτεινά κόκκινα σημάδια στο νυχτερινό ουρανό. Μετά από αυτό, κανείς δεν είναι σίγουρος ότι ξαναείδε τον Mothman. Για τον Mothman έχουν προταθεί διάφορες εκδοχές, ότι ήταν κάποιο πουλί, είδος νυχτερίδας, προϊόν φαντασίας, κάποιος φαρσέρ, ακόμη ότι είναι κάποιος χρονοταξιδιώτης. Οι εμφανίσεις του συσχετίζονται με εμφανίσεις ΑΤΙΑ και ότι είναι προάγγελος κακών. Γύρω από τις εμφανίσεις του Mothman υπάρχουν εντυπωσιακές ιστορίες. Υπάρχουν όμως μαρτυρίες που κρίνονται αξιόπιστες μεταξύ αυτών δικαστικών και αστυνομικών.

Το 2013 καταγράφεται για πρώτη φορά η εμφάνιση του Mothman στην Ελλάδα, συγκεκριμένα στην περιοχή Νεάπολη Θεσσαλονίκης. Πιο συγκεκριμένα ο αυτόπτης μάρτυρας σοκαρισμένος ανέφερε: Ήταν βραδινή ώρα φέτος το καλοκαίρι και κατέβηκα να πετάξω σκουπίδια. Κρατούσα στα χέρια μου δυο γεμάτες μαύρες σακούλες σκουπιδιών και ενώ πήγαινα προς τον κάδο απέναντι, κάτι με τράβηξε να κοιτάξω προς την τaráτσα μιας απέναντι οικοδομής που βρίσκεται επί της οδού Ανατολικής Ρωμυλίας. Στο περιβάλλον υπήρχε μια παράξενη ησυχία και το βλέμμα μου καρφώθηκε στα κάγκελα μιας απέναντι πολυκατοικίας. Ίσως γιατί διέκρινα κάποια σκοτεινή παρουσία που έμοιαζε σαν γιγαντιαία νυχτερίδα. Εστίασα ακίνητος γιατί φαίνονταν να ακουμπά πάνω στο περβάζι του κιγκλιδώματος της τaráτσας μια τεράστια φιγούρα σαν μια μεγάλη σκιά. Έμεινα ακίνητος γιατί παρατηρούσα κάτι το οποίο μου φαινότανε παράξενο αφού φανταστείτε ότι στα χέρια μου κρατούσα τις σακούλες με τα σκουπίδια και δεν πήγαινα να τις πετάξω στον κάδο. Ένα ανθρωποειδές πλάσμα με μεγάλα μαύρα φτερά και κόκκινα σαν φωτιά μάτια βρισκόνταν στο σημείο που πριν φάνταζε η σκιά. Η απόσταση ήταν τόση όση είναι μεταξύ του δρόμου και

μιας τετραώροφης οικοδομής, μερικές δεκάδες μέτρα από το σημείο που βρισκόμουν. Το πλάσμα κατάλαβε ότι το είδα και με γυρισμένο κεφάλι προς τα εμένα αλλά με κλειστά φτερά με παρατηρούσε και αυτό. Πάγωσα, ξαφνικά ανοίγει τα φτερά του κάνοντας ένα κύκλο πάνω από την πολυκατοικία σαν να πήρε ύψος και με φανερά επιθετική στάση κατευθύνθηκε στην πλευρά του δρόμου που βρισκόμουν. Με έπιασε πανικός και δεν έβγαζα λέξη. Ασυναίσθητα έκανα μια κίνηση σηκώνοντας τα χέρια μου μπροστά κρατώντας τις γεμάτες σακούλες σαν ασπίδα καθώς όρμησε πάνω μου. Ένωσα δύο πολύ δυνατά χτυπήματα και διαπίστωσα ότι οι σακούλες είχαν γίνει κομμάτια από τα νύχια των ποδιών αυτού του τέρατος. Τα μάτια του ήταν ότι πιο κόκκινο έχω δει ποτέ μου, με τα χέρια συνέχεια σηκωμένα και ότι είχε απομείνει από τις σακούλες συνέχιζα να προσπαθώ να αμυνθώ. Ξαφνικά έκανε πίσω καθώς ένα αυτοκίνητο περνούσε φωτίζοντας τον δρόμο.

Το 1922 υπάρχει μαρτυρία για εμφάνιση "γυναίκας πουλί" στην περιοχή του Κορωπίου. Η εμφάνιση του Mothman έχει συνδεθεί με μεγάλες καταστροφές που ακολούθησαν, έκρηξη στο Τσερνόμπιλ το 1986 όπου πριν το ατύχημα 5 εργάτες περιγράφουν ένα μαύρο πουλί, με τις περιγραφές τους να ταιριάζουν με αυτές των κατοίκων του Πόιντ Πλέζαντ. Όσοι είδαν το πλάσμα είχαν εφιάλτες και δέχτηκαν απειλητικά τηλεφωνήματα. Αναφορές υπάρχουν ακόμα πριν την γρίπη των χοίρων στο Μεξικό το 2009, την πυρηνική καταστροφή στην Φουκουσίμα της Ιαπωνίας το 2011. Στο Πόιντ Πλέζαντ υπάρχει μουσείο και έχει στηθεί άγαλμα προς τιμή του Mothman ύψους 12 ποδιών με μεγάλα ασάλινα φτερά και κόκκινα μάτια. Ενώ κάθε Σεπτέμβριο διοργανώνεται φεστιβάλ.

Η έρευνα συνεχίζεται....

Paranormap.net

www.athinorama.gr

kataggeilte.blogspot.com

ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΦΟΥΚΟΥΣΙΜΑ

Στις 11 Μαρτίου του 2011, ένας σεισμός μεγέθους 9.1 βαθμών της κλίμακας ρίχτερ, ο ισχυρότερος σεισμός που έχει καταγραφεί ποτέ στο χώρο της Ιαπωνίας, ταρακούνησε τον πυθμένα του Ειρηνικού ωκεανού. Διήρκεσε έξι λεπτά συνολικά και δημιούργησε ένα ορμητικό τσουνάμι που όταν χτύπησε τις βορειοανατολικές ακτές της νησιώτικης εκείνης χώρας είχε αποκτήσει ένα ύψος 40 μέτρων. Τα ορμητικά νερά της θάλασσας εισέβαλαν στην ξηρά σε βάθος δέκα χιλιομέτρων όπου ισοπέδωσαν πόλεις και χωριά. Συνολικά πλημμύρισαν 350 τετραγωνικά χιλιόμετρα γης και καταστράφηκαν ολοσχερώς νοσοκομεία, σχολεία, γραφεία εταιριών, σιδηροδρομικοί σταθμοί και φυσικά χιλιάδες κατοικίες. Εκατομμύρια ιαπωνέζοι βρέθηκαν χωρίς πρόσβαση σε τρεχούμενο νερό και ηλεκτρικό ρεύμα, σχεδόν στο ένα τρίτο της χώρας. Πιστεύεται ότι πάνω από 20.000 άνθρωποι πέθαναν κατά τη διάρκεια της εφιαλτικής εκείνης ημέρας ενώ μέχρι σήμερα αγνοούνται 2.500 ακόμη τα σώματα των οποίων δεν βρέθηκαν ποτέ. Το ολέθριο εκείνο τσουνάμι προκάλεσε και μια δεύτερη εξίσου τρομακτική καταστροφή: Την τήξη του πυρήνα ενός αντιδραστήρα στον γειτονικό πυρηνικό σταθμό Fukushima Daiichi με αποτέλεσμα η Ιαπωνία να βιώσει το πιο σοβαρό πυρηνικό ατύχημα της παγκόσμιας ιστορίας μετά το Chernobyl. Έκτοτε, η περιοχή της Φουκουσίμα συνδέθηκε άρρηκτα με την καταστροφική οργή της φύσης και τους κινδύνους που εγκυμονεί η χρήση της πυρηνικής ενέργειας σε μια χώρα που δοκιμάζεται από ισχυρότατους σεισμούς. Πέρα από τον τεράστιο αριθμό των νεκρών και των αγνοούμενων, η οικονομική ζημιά που υπέστη η χώρα άγγιξε το ύψος των 235 δισεκατομμυρίων δολαρίων. Στα 65 χρόνια που είχαν περάσει από το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, το Ιαπωνικό έθνος δεν είχε ξαναζήσει παρόμοια καταστροφή. Η πόλη παραλιακή Ishinomaki, που βρισκόταν εντός της πληγείσας περιοχής της Φουκουσίμα, καταστράφηκε σχεδόν ολοσχερώς. Ωστόσο, καθώς ξαναχιζόταν σιγά-σιγά, πολλοί απ' τους επιζώντες κατοίκους της άρχισαν να βιώνουν κάποιες πολύ παράξενες εμπειρίες: Έβλεπαν τα πρόσωπα νεκρών γνωστών τους μέσα σε λιμνούλες νερού, τους πεθαμένους γείτονές τους να περιφέρονται άσκοπα σε ρημαγμένες παραλίες ή να εμφανίζονται στις πόρτες των σπιτιών τους. Άλλοι μιλούσαν για ανθρώπινες φιγούρες που σχημάτιζαν ουρές έξω από καταστήματα που είχαν καταστραφεί εντελώς, σε συνοικίες που έχουν εγκαταλειφθεί οριστικά απ' τους κατοίκους τους. Αυτά τα συμβάντα δεν ήταν ούτε σπάνια ούτε σποραδικά. Επιπρόσθετα, οι κάτοικοι και άλλων περιοχών που είχαν χτυπηθεί από την καταστροφή έλεγαν τα ίδια ακριβώς πράγματα.

ΓΡΑΦΕΙΟ **ΕΡΙΚ ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ**

Το 2016, η Yuka Kudo, μια φοιτήτρια του τμήματος Κοινωνιολογίας του Πανεπιστημίου Tohoku Gakuin, αποφάσισε να εξετάσει πιο προσεκτικά το παράξενο αυτό φαινόμενο. Επικοινωνήσε με περισσότερους από 100 οδηγούς ταξί που εργάζονταν στην περιοχή του Ishinomaki και τους ρώτησε αν είχαν βιώσει οτιδήποτε ανεξήγητο μετά το σεισμό και το τσουνάμι που είχε καταστρέψει την πόλη τους. Αν και πολλοί απ' αυτούς αρνήθηκαν να μιλήσουν μαζί της, τουλάχιστον επτά της είπαν ότι είχαν παραλάβει επιβάτες που στη συνέχεια είχαν εξαφανιστεί μυστηριωδώς. Ο πρώτος ταξιτζής που αποφάσισε να την εμπιστευτεί, της περιέγραψε κάτι που του συνέβη το καλοκαίρι του 2011, λίγους μήνες μετά την κατακλυσμική καταστροφή. Εκείνη την ημέρα είδε στην άκρη ενός δρόμου, σε μια ιδιαίτερα κατεστραμμένη περιοχή, μια νεαρή κοπέλα να του κάνει νόημα να σταματήσει. Ήταν ντυμένη μ' ένα βαρύ χειμωνιάτικο παλτό και έμοιαζε μουςκεμένη. Ο οδηγός μόλις που πρόλαβε να σκεφτεί ότι δεν είχε βρέξει εδώ και αρκετές μέρες προτού η κοπέλα μπει στο ταξί και του ζητήσει ευγενικά να την πάει στην περιοχή Minamihama που ήταν σχεδόν εντελώς εγκαταλειμμένη. «Η περιοχή αυτή είναι άδεια» της είπε εκείνος ανάβοντας τον μετρητή του, «είσαι σίγουρη»; Ακολούθησε μια παρατεταμένη σιωπή. Και μετά, μια τρεμάμενη φωνή τον ρώτησε: «Έχω πεθάνει»; Ο έκπληκτος οδηγός έκανε μια κίνηση να την κοιτάξει πάνω απ' τον ώμο του και τότε ανακάλυψε ότι το ταξί του ήταν άδειο. Ένας δεύτερος ταξιτζής αφηγήθηκε στην Kudo το πως έβαλε στο ταξί του έναν νεαρό άνδρα είκοσι περίπου ετών ο οποίος έμοιαζε να βρίσκεται σε κατάσταση σύγχυσης. Τελικά, κατάφερε να ψελλίσει την λέξη «Hiyorigama», τ' όνομα ενός ορεινού πάρκου κοντά στην κατεστραμμένη πόλη. Αφού ανηφόρισαν το βουνό, ο οδηγός αποφάσισε ν' αφήσει τον πελάτη του σ' ένα ίσιωμα του βουνού αλλά όταν στράφηκε προς το μέρος του για να πληρωθεί, ανακάλυψε ότι δεν υπήρχε κανείς μέσα στ' αμάξι. Σε μια τρίτη περίπτωση, ένας φασματικός επιβάτης ζήτησε να πάει σ' ένα προάστιο της πόλης. Εκεί, ο οδηγός ανακάλυψε ότι το σπίτι που αντιστοιχούσε στη διεύθυνση που

του είχε πει ο πελάτης του είχε ισοπεδωθεί εντελώς. «Είσαι σίγουρος ότι αυτό είναι το σπίτι που ζητάς»; Αποφάσισε να τον ρωτήσει αλλά στο μεταξύ, και αυτός ο επιβάτης είχε γίνει άφαντος. Σύμφωνα με την Kudo αυτές οι ιστορίες είναι αξιόπιστες γιατί στην Ιαπωνία, οι ταξιτζήδες ενεργοποιούν τον μετρητή μόλις ο επιβάτης μπει στο αυτοκίνητο και σε περίπτωση που αυτός δεν πληρώσει, χρεώνονται οι ίδιοι το αντίστοιχο ποσό. Όπως αποδείχτηκε, όντως οι συγκεκριμένοι οδηγοί είχαν χρεωθεί τις κούρσες των φασματικών εκείνων επιβατών. Στο βιβλίο του *Ghosts of the Tsunami*, ο Richard Lloyd Parry, ένας δημοσιογράφος που εδώ και είκοσι χρόνια ζει στο Τόκιο και εργάζεται για τους *Times of London*, ήταν ο πρώτος που παρουσίασε το φαινόμενο στην παγκόσμια κοινότητα. Οι ιστορίες που συνέλεξε είναι ποικιλόμορφες και ορισμένες απ' αυτές, αρκετά τρομακτικές: Για παράδειγμα, ένας άνδρας που ζει στην περιοχή Kurihara μισεί πλέον τη βροχή γιατί στις λιμνούλες που σχηματίζονται βλέπει τα πρόσωπα των γνωστών του που σκότωσε το τσουνάμι. Το φάντασμα μιας ηλικιωμένης γυναίκας που στοιχειώνει ένα σπίτι που στεγάζει πρόσφυγες στην πόλη της Onagawa κάθεται σ' ένα μαξιλάρι για να πιεί τσάι και μετά, όταν αποχωρεί, το μαξιλάρι είναι μουςκεμένο με θαλασσινό νερό. Στο Tagajō, ένας πυροσβεστικός σταθμός δεχόταν ασταμάτητες τηλεφωνικές κλήσεις από τον αριθμό ενός σπιτιού που ήταν κατεστραμμένο και ακατοίκητο. Όταν όμως οι πυροσβέστες του σταθμού επισκέφθηκαν το ερείπιο και προσευχήθηκαν όλοι μαζί για την ανάπαυση της ψυχής του νεκρού του ένοικου, τα τηλεφωνήματα σταμάτησαν εντελώς. Ένας νεαρός επιζώντας έβλεπε ανθρώπους καλυμμένους με πηχτή λάσπη να περπατάνε ασταμάτητα έξω απ' το σπίτι του. Μια γυναίκα ισχυρίστηκε ότι την είχαν καταλάβει 25 διαφορετικά πνεύματα νεκρών, ανάμεσα τους και ενός σκυλιού που είχε εγκαταλειφθεί δεμένο και είχε πεθάνει από την πείνα στην ζώνη αποκλεισμού του πυρηνικού ατυχήματος της Φουκουσίμα. Αλλά ίσως η πιο δυσοίωνη περίπτωση να ήταν αυτή που αφορούσε έναν οικοδόμο, τον Takeshi Ono. Ο Ono που ζούσε χιλιόμετρα έξω από τη ζώνη της καταστροφής, αποφάσισε να την επισκεφτεί πολλούς μήνες

αργότερα. Κατά το τέλος της ημέρας επέστρεψε σπίτι του και έφαγε το βραδινό του με την οικογένειά του. Ύστερα πήγε στην πίσω αυλή του σπιτιού όπου άρχισε ξαφνικά να κυλιέται κατάχαμα, να γρυλίζει σαν θυμωμένο ζώο και να λέει με μια παράξενη φωνή: «Ψόφα! Όλοι έχουν πεθάνει, οπότε ψόφα»! Για να γλυτώσει απ' αυτή την κατάρα επισκέφτηκε έναν ντόπιο ιερέα ο οποίος έβρεξε το πρόσωπό του μ' ευλογημένο νερό έως ότου εκείνος ηρέμησε. Μόλις συνήλθε, ο ιερέας του εξήγησε ότι η κατάληψή του από τα πνεύματα των θυμωμένων νεκρών ήταν κατά πάσα πιθανότητα μια μορφή τιμωρίας. Ο Όο είχε επισκεφτεί την κατεστραμμένη περιοχή απερίσκεπτα, επιδεικνύοντας έλλειψη σεβασμού προς τους νεκρούς, τρώγοντας μάλιστα ένα παγωτό ανάμεσα στα ερείπια. Ο Parry αναφέρει στο βιβλίο του ότι ιερείς από κάθε θρησκεία, Χριστιανοί, Σιντοϊστές, και Βουδιστές, κλήθηκαν στις πληγείσες περιοχές για να εξευμενίσουν τ' ανήσυχα εκείνα πνεύματα. Ισχυρίζεται δε ότι τα παράξενα αυτά φαινόμενα ήταν τα συμπτώματα της προσπάθειας που κατέβαλε η Ιαπωνική κοινωνία ν' αποδεχτεί και να ξεπεράσει το βαθύτατο συλλογικό τραύμα που υπέστη. Είναι διαπιστωμένο ότι ένα συλλογικό κοινωνικό τραύμα πάντα προκαλεί αναπάντεχες αντιδράσεις. Δεν είναι καθόλου σπάνιο οι επιζώντες ενός καταστροφικού πολέμου, μιας μεγάλης φυσικής καταστροφής ή ενός μαζικού ξεριζωμού να βιώνουν εμπειρίες παραφυσικής φύσης, όπως για παράδειγμα ανεξήγητες παρουσίες, ήχους ή ακόμα και οσμές. Βλέπετε, ακόμα και τα φαντάσματα είναι πιο ανεκτά απ' το υπαρξιακό κενό που δημιουργεί ένας ξαφνικός θάνατος ή μια κατακλυσμική καταστροφή. Για παράδειγμα, μετά την πυρηνική καταστροφή της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι, πολλοί επιζώντες ένιωθαν ότι γύρω τους υπήρχαν αόρατα φαντάσματα. Κάποιοι άλλοι έβλεπαν οράματα των νεκρών οικογενειών και των κοντινών

φίλων τους. Ίσως μάλιστα, αυτό το κοινωνικό φαινόμενο να ενισχύεται από την βαθιά και μακροχρόνια σχέση που διατηρεί το Γιαπωνέζικο έθνος με τον κόσμο των πνευμάτων ή των yūrei όπως ονομάζονται. Η επικρατούσα θρησκεία του Σιντοϊσμού η οποία είναι και η αρχαιότερη θρησκεία της Ιαπωνίας, πρεσβεύει ότι τα πνεύματα των προγόνων είναι σεβαστά και πρέπει να τιμώνται με μεταθανάτιες τελετές που εξασφαλίζουν την ομαλή μετάβασή τους στον άλλο κόσμο. Έτσι λοιπόν, πολλοί θεωρούν ότι όταν το τσουνάμι σκότωσε τόσους πολλούς ανθρώπους ξαφνικά, τ' ανήσυχα πνεύματα τους περιφέρονται ακόμα στον επίγειο κόσμο γιατί δεν τους έχουν αποδοθεί οι αρμόζουσες θρησκευτικές τιμές. Εξάλλου, πολλοί απ' τους επιζώντες κυριεύτηκαν από συναισθήματα ενοχής επειδή ανάμεσα σε τόσο θάνατο εκείνοι έμειναν ζωντανοί. Οι άνθρωποι αυτοί θεώρησαν εγωιστικό το να εκφράσουν την προσωπική τους θλίψη. Ίσως λοιπόν τα καταπιεσμένα αυτά συναισθήματα να βρήκαν έναν πιο έμμεσο τρόπο εξωτερίκευσης. Υπάρχει βέβαια και μια τρίτη εκδοχή: Τα φαντάσματα της Φουκουσίμα να είναι πραγματικά. Ίσως οι ψυχές των αδικοχαμένων αυτών ανθρώπων ν' αποφάσισαν να κάνουν αισθητή την παρουσία τους προκειμένου να βοηθήσουν τους ζωντανούς συνανθρώπους τους να διαχειριστούν πιο αποτελεσματικά την κατακλυσμική καταστροφή και να καταλάβουν ότι ο θάνατος δεν ισοδυναμεί με την ανυπαρξία.

Εσείς, τι πιστεύετε;

-<https://asia.nikkei.com/Life-Arts/Life/Fukushima-Nightmare-in-the-city-of-ghosts>

- <https://www.cosmopolitan.com/entertainment/tv/a34398241/japan-tsunami-ghost-sightings-true-story-unsolved-mysteries/>

-<https://igs.duke.edu/news/ghosts-fukushima>

-<https://allthatsinteresting.com/tsunami-spirits>

U.F.O.

Το περιεχόμενο αυτής της ιστοσελίδας δεν θα μπορέσει να σας αφήσει αδιάφορους. Ο βασικός σκοπός της Ερ.Ε.Ν.Ζω είναι να παρουσιάσουν έγκυρα στοιχεία και ντοκουμέντα για το φαινόμενο των ΑΤΙΑ με στόχο την ενημέρωση του κόσμου και την εκμηδένιση των αμφιβολιών στους δύσπιστους. Οι λάτρες και φανατικοί του αντικειμένου θα βρουν αξιόλογα και συγκλονιστικά άρθρα, αλλά και πρόσθετες παραπομπές για να συνεχίσουν το ταξίδι της αναζήτησής τους. Εάν το ενδιαφέρον σας για το φαινόμενο των ΑΤΙΑ είναι έντονο και θέλετε να μοιραστείτε τις εμπειρίες και τις απόψεις σας, η ιστοσελίδα αυτή σας δίνει την δυνατότητα να έρθετε σε επαφή με ερευνητές αυτού του τομέα, οι οποίοι έχουν να σας πουν κάτι παραπάνω από αυτά που ήδη γνωρίζετε.

Ερ.Ε.Ν.Ζω

erenzw.blogspot.gr

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΩΝ UFO

Σπάζοντας το πέπλο της σιωπής
Αναζητώντας την αλήθεια

Κυρίες και κύριοι,
καλώς ήλθατε στον παράξενο κόσμο
της UFOλογίας!

ΙΩΝ ΠΑΝΙΔΗΣ

Το αίνιγμα των UFO
Ταξιδεύοντας στο χρόνο και στα
πρώτα βήματα της UFOλογίας
στην Ελλάδα

Η διασύνδεση του έργου παλαιότερων ερευνητών, σύγχρονων ευρημάτων και νέων υποθέσεων, είναι μια πρόκληση για κάθε νέο ερευνητή και γι' αυτό το λόγω η εξέταση της ερευνητικής προσπάθειας τους

στο χώρο της εναλλακτικής αναζήτησης μπορεί να αποφέρει μια σειρά από ευεργετήματα που είναι καταστροφικό να αγνοούνται. Όταν μάλιστα αυτοί οι ερευνητές είναι αυτοί που πέτυχαν να δημιουργήσουν τις πρώτες ομάδες έρευνας εδώ και 60 σχεδόν χρόνια, σκορπώντας τον ενθουσιασμό στα ανήσυχα μυαλά της χώρας μας, τότε η αξία της έρευνας τους είναι ζωτικής σημασίας. Ένας από αυτούς τους ανθρώπους είναι και ο Ίων Πανίδης που αν και μικρός σε ηλικία θεωρείται από τους παλιούς ερευνητές του χώρου. Δίπλα σε ανθρώπους όπως ο Ποδότας, ο Αικατερινίδης, ο Σαραγάς, ο Φουράκης, ο Μπαλάνος και πολλούς ακόμα, άρχισε να μελετάει, να ψάχνει, και να εμπλουτίζει τις γνώσεις του, και όλοι μαζί «οργάνωσαν» την χώρα, μιλήσανε με κόσμο, φωτογραφίσανε, βιντεοσκοπήσανε, καταγράψανε, και έγιναν μια διαρκή πηγή έμπνευσης και προόδου για όλους μας, αφήνοντας μεγάλη παρακαταθήκη στις επόμενες γενιές, σε αντίθεση με τους σημερινούς βολεμένους στην άνεση του σπιτιού τους ερευνητές/ουφολόγους του «καναπέ».

Νίκος Αποστολόπουλος: Ίωνα, θέλουμε να σε ευχαριστήσουμε που δέχτηκες να μας παραχωρήσεις αυτή τη μικρή συνέντευξη για το περιοδικό Unlocking the Truth. Είσαι από τους «παλιούς» ερευνητές που ασχολήθηκαν με το φαινόμενο των ΑΤΙΑ, έχεις μεγάλη εμπειρία και γνώσεις πάνω στο θέμα, και θέλω να σου κάνω μια πολύ «απλή» ερώτηση: Είμαστε μόνοι μας στο σύμπαν ή υπάρχει ζωή και αλλού;

Ίων Πανίδης: Σας ευχαριστώ για την πρόσκληση και την τιμή που μου κάνετε. Η αλήθεια είναι ότι ανήκω όπως λέτε στην «παλαιά» φρουρά των ερευνητών του «ανεξήγητου» αν και τα τελευταία χρόνια, όπως και οι υπόλοιποι ερευνητές της γενιάς μου, έχουμε απομακρυνθεί πολύ από τις δημόσιες εμφανίσεις στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Όσον αφορά στην πρώτη λουπόν ερώτηση, παλαιότερα είμαστε κάποιοι ελάχιστοι που πρεσβεύαμε ότι δεν είμαστε μόνοι στο Σύμπαν. Αργότερα και η Εθνική Αμερικανική Υπηρεσία Διαστήματος (NASA) με το πρόγραμμα αναζήτησης ευφυούς ζωής στο Σύμπαν του οποίου είμαι και συνεργάτης, στην εισαγωγή στο επίσημο έντυπο της αναφέρει ότι όπως έχουμε ένα χωράφι που έχει πολλά σπαρτά έτσι και στο σύμπαν δεν μπορεί να υπάρχει μόνο ένας πλανήτης με ευφυή ζωή. Όπως έχουν κοινοποιήσει στους συνεργάτες τους τα τρία βασικά πρωτόκολλα:

1. Σε περίπτωση ανίχνευσης ύποπτου εξωγήινου σήματος, λάβετε μέτρα για να επιβεβαιώσετε ότι είναι πραγματικό.
2. Κάντε γνωστή την ανακάλυψη - σε όλους.
3. Μην αναλάβετε να διαβιβάσετε μια απάντηση χωρίς προηγουμένως να συμβουλευτείτε τη διεθνή κοινότητα.

Σήμερα όμως πιστεύω ότι οι λίγοι είναι αυτοί που πρεσβεύουν ότι τελικά είμαστε μόνοι στο Σύμπαν. Δηλαδή οι αριθμοί έχουν αντιστραφεί!

Ν.Α.: Πότε ασχολήθηκες για πρώτη φορά με το φαινόμενο των ΑΤΙΑ, υπήρξε κάποιο γεγονός που σε οδήγησε εκεί;

Ι.Π.: Πρώτη φορά ασχολήθηκα σε πολύ μικρή ηλικία. Σχεδόν από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου στη σχολική περίοδο των πρώτων τάξεων του Δημοτικού, παρατηρούσα τα άστρα, τους ουρανούς, μάζευα διάφορα δημοσιεύματα από περιοδικά και εφημερίδες της εποχής. Ήταν όμως και μια εποχή που είχε αρκετή έξαρση η τεχνολογία, η γνώση του ανθρώπου για το διάστημα, η τεχνολογική εξέλιξη αλλά και οι αναφορές για θεάσεις UFO παγκοσμίως! Τότε πίστευα βαθιά μέσα μου ότι ο προορισμός του ανθρώπου δεν μπορεί να είναι η φυλακή της Γης μας, αλλά το άπειρο σύμπαν! Εκεί έξω πίστευα ότι υπάρχουν αδέρφια μας, ξαδέρφια μας και άγνωστες μορφές ζωής. Ήταν η εποχή που ήρθε μετά την πρώτη έξοδο του ανθρώπου στο διάστημα και η προσεδάφιση στο φεγγάρι. Ήταν η εποχή που κυκλοφόρησαν παγκοσμίως τα πρώτα έργα για εξωγήινους όπως το «ΕΤ ο Εξωγήινος» και το «Ζουν Ανάμεσά μας» και ακολούθησε το «Στενές Επαφές Τρίτου Τύπου». Ήταν η εποχή τους STAR TREK! Βέβαια το ότι είχα δει και ένα φλεγόμενο αντικείμενο να τρέχει με ιλιγγιώδη ταχύτητα στον ουρανό της Κορινθίας ένα καλοκαίρι και περίμενα να δω στις ειδήσεις ότι κάποιο αεροπλάνο έπιασε φωτιά, κάτι που δεν είδαμε ποτέ, ίσως έπαιξε και αυτό τον ρόλο του στην ενίσχυση του να πιστεύω ότι κάτι αλλόκοτο ήταν αυτό που είχα δει με όλη την παρέα μου τότε!

Ν.Α.: Τι θυμάσαι από την κατάσταση που επικρατούσε στην Ελλάδα εκείνα τα χρόνια σχετικά με την έρευνα των υπτάμενων δίσκων;

Ι.Π.: Εκείνη την εποχή βέβαια, αν μιλούσες για ΑΤΙΑ στον ουρανό ή για ύπαρξη εξωγήινης ζωής ήσουν αιρετικός, αντίχριστος, φαντασμένος, βλάξ! Άλλοι μπορεί να σε χλεύαζαν αλλά υπήρχαν και αυτοί που σε κοίταζαν παράξενα ως τρελό ή ακόμα και σε φοβόντουσαν σαν να έχεις κάτι το κακό μέσα σου. Λίγο αργότερα ξεκίνησε ένα γιγαντιαίο «κύμα» παγκοσμίως, έτσι και στην Ελλάδα, και κατακλύστηκε η αγορά από βιβλία, περιοδικά, ειδήσεις σχετικά με το θέμα. Οι

άνθρωποι άρχισαν να μελετούν, να ψάχνουν, να πηγαίνουν σε ομιλίες. Άλλοι οργανώθηκαν και γεννήθηκαν οι πρώτες ερευνητικές ομάδες. Άλλες ερευνούσαν και στην ύπαιθρο, ενώ άλλες περιορίζονταν σε συζητήσεις. Οι γνώσεις μας άρχισαν να εμπλουτίζονται ενώ άρχισαν να μας έρχονται και τα πρώτα ξενόγλωσσα περιοδικά. Θυμάμαι που πηγαίναμε σε κάποια ειδικά πρακτορεία στην Ομόνοια για να τα προμηθευτούμε! Μάθαμε για αναφορές κακοποιήσεων ζώων από ΑΤΙΑ, μάθαμε για απαγωγές ανθρώπων, για εμφυτεύματα που τοποθετήθηκαν σε αυτούς, για αναδρομές που γίνονταν και θυμόντουσαν τα θύματα τις εμπειρίες τους και τις περιέγραφαν, για την προσπάθεια υπηρεσιών να συγκαλύψουν γεγονότα, και για πολλά άλλα. Το σημαντικότερο είναι ότι οργανωθήκαμε. Μέσα από τις πληροφορίες αυτές αρχίσαμε να αντιλαμβανόμαστε καλύτερα και την παρακαταθήκη που μας άφησαν οι προγονοί μας μέσα από τα έργα τους υλικά ή άυλα! Ο Έλλην νους μεγαλούργησε! Άρχισε να λύνει γρίφους, να κολλάει τα κομμάτια του παζλ και να αποκτάμε όλοι μαζί μια εικόνα της δική μας αντίληψης για την «ΑΛΗΘΕΙΑ» που, κατά την εκτίμησή μου, σήμερα ο χρόνος μας έχει δικαιώσει. Βγήκαμε μπροστά, στα κανάλια της τηλεόρασης, στα ραδιόφωνα, και τότε έγινε κάτι ακόμα πιο μαγικό! Τα στόματα άνοιξαν, άρχισαν να μας καλούν από όλη την Ελλάδα και να μας λένε τις δικές τους ιστορίες, εμπειρίες, και να μας στέλνουν φωτογραφικό και εμπράγματο υλικό. Εκεί λοιπόν κληθήκαμε να ξεχωρίσουμε τους ανθρώπους που όντως είχαν μια αληθινή ιστορία από αυτούς που είτε μας ενέπαιζαν είτε είχαν αρκετά εξελιγμένη φαντασία.

Ν.Α.: Ποια ήταν η μεθοδολογία που ακολουθήσατε στις έρευνες σας όταν ξεκινήσατε;

Ι.Π.: Αναγκάστηκα να έχω την τιμή και την χαρά συνάμα να πάρω την πρωτοβουλία να σχεδιάσω μια μεθοδολογία στην έρευνα και στην καταγραφή όλων των πληροφοριών και περιστατικών που ερευνούσαμε με βάση την μέχρι τότε γνώση και ανάλυση που είχαμε. Κάτι που σήμερα έχει εξελιχθεί ακόμη πιο πολύ.

Α. πρώτα επικοινωνούσαμε με τον άνθρωπο που είχε κάτι να μας πει και κάναμε μια σειρά ερωτήσεων που αφορούσε τις βασικές περιγραφές.

Β. Μετά αν υπήρχε λόγος οργανώσαμε μια επιτόπια έρευνα με αρκετό από τον ειδικό εξοπλισμό που διαθέταμε την εποχή εκείνη όπως για παράδειγμα μέσα απεικόνισης, μετρήσεις μεγεθών, ίχνη ραδιενέργειας με gayger, φασματογράφο, φωτογράφιση υπερύθρων, θερμική φωτογράφιση, ηλεκτρομαγνητικό πεδίομετρο και άλλα.

Γ. Συμπλήρωση ερωτηματολογίου που αφορούσε θερμοκρασία περιβάλλοντος, συνθήκες ουρανού π.χ. συννεφιά, βροχή, κλπ. Μέχρι και ερωτήσεις παγίδες που μπορούσαμε να ελέγξουμε αν ο «μάρτυρας» του περιστατικού μας λέει κάτι που δεν μπορεί να συνυπάρξει με κάτι άλλο, η αν φάσκει και αντιφάσκει! Πολλές από τις ερωτήσεις απέκλειαν την ισχύ κάποιων άλλων δεδομένων αυτόματα. Σε αυτό το σημείο δεν μπορώ να αποκαλύψω περισσότερα όπως καταλαβαίνετε γιατί το θέμα είναι λεπτό. Πάντως έχουμε τον τρόπο να αξιολογούμε τις καταστάσεις και τους «μάρτυρες» που περιέρχονται στην δική μας ερευνητική επιστασία. Όπως βλέπεται μιλώ στον πληθυντικό γιατί ποτέ δεν ήμουν μόνος. Παλαιότερα όσο ήταν ενεργός ο ΣΕΣΕΠ (Σύλλογος Έρευνας Σύμπαντος και Εξωγήινων Πολιτισμών) βρισκόμουν εκεί με τους παλαιούς, όπως για παράδειγμα Ποδότας, Αικατερινίδης, Μπονάτσος, Καρποδίνης, Σαραγάς, Robert

Williams, και πολλοί άλλοι φίλοι. Επίσης είχα την τιμή να συνοδοιπορήσω και να μάθω και από άλλους παλαιούς όπως για παράδειγμα ο Φουράκης, ο Γκίολ-βας, ο Πάλμος, ο Μπαλάνος και ζητώ συγγνώμη που είναι αδύνατο να αναφέρω και τους υπόλοιπους φίλους, αλλά είναι πολλοί! Σήμερα συνοδοιπόροι στην έρευνα είναι οι φίλοι που ονομάζονται ΑΟΡΑΤΟΙ ΤΑΞΙΔΙΩΤΕΣ, όπως και ο τίτλος της εκπομπής μου!

Ν.Α.: Τις τελευταίες δεκαετίες το φαινόμενο των ΑΤΙΑ είχε περάσει στο παρασκή-

νιο και δεν ήταν πλέον τόσο διαδεδομένο όσο παλαιότερα. Θεωρείς ότι έγιναν λάθη από ερευνητές της γενιάς σας που οδήγησαν στην πτώση του ενδιαφέροντος των Ελλήνων σχετικά με την έρευνα των ΑΤΙΑ;

Ι.Π.: Διαφωνώ με αυτή την άποψη! Το φαινόμενο των ΑΤΙΑ είναι πιο διαδεδομένο από ποτέ! Αυτό που ίσως δεν γνωρίζετε είναι ότι υπάρχει έρευνα, απλά σήμερα είναι πίσω από τα φώτα της δημοσιότητας. Απλά η δουλειά που έπρεπε να γίνει τότε και όλα γίνονταν μπροστά στα φώτα της δημοσιότητας έγινε! Ο κόσμος μας έμαθε και ξέρει πλέον που θα απευθυνθεί. Αυτό συνεχίζεται έως και σήμερα. Τώρα η πτώση των πωλήσεων στον χώρο των περιοδικών οφείλεται σε τρεις παράγοντες που μπορώ να σας τους πω. Πρώτος παράγοντας είναι η ανάπτυξη της τεχνολογίας και των κινητών που έχουν άμεση πρόσβαση από εκεί σε πληροφορίες. Άσχετα αν ο κόσμος ούτε μπορεί να αξιολογήσει την αξιοπιστία ούτε την ποιότητα. Ο δεύτερος λόγος είναι η οικονομική κρίση. Ο πιο βασικός όμως κατά την ταπεινή μου άποψη είναι η έλλειψη πρωτογενούς υλικού πληροφοριών και περιστατικών στην ύλη τους καθώς οι ερευνητές οι οποίοι κάνουν και πολλά έξοδα σε εξοπλισμό, μετάβαση, διαμονή κλπ. δεν πληρώνονται για αυτά αλλά οι εκδότες θέλουν μόνο το τελικό άρθρο σε μια πενιχρή τιμή. Οπότε δεν δίδονται πλέον τα δεδομένα! Στο ραδιόφωνο είχα πάντα εκπομπές τα τελευταία 20 χρόνια περνώντας από τον ΑΙΓΑΙΟ FM, ATLANTIS, ΚΑΝΑΛΙ 1 ΠΕΙΡΑΙΑΣ, SPORT FM, ROK FM, και σήμερα τα τελευταία 3 χρόνια ELLADA FM 94.3. Υπάρχει πολύς κόσμος που είτε μας ακολουθεί χρόνια είτε μας ανακαλύπτει σήμερα! Η τηλεόραση από την άλλη σπάνια ενδιαφέρεται πραγματικά για ένα θέμα. Κυρίως επιθυμεί την αύξηση των αριθμών τηλεθέασης το οποίο θέλει να πετύχει αρχικά αλλοιώνοντας το θέμα και τα πεπραγμένα, και πολλές φορές καταλήγουν με ευγενικούς χλευασμούς! Ο τρόπος λειτουργίας τους είναι καθαρά οικονομικοκεντρικός. Και στο κανάλι μου στο YouTube 01 maze και

στην ραδιοφωνική εκπομπή η ροή νέων συνδρομητών και ακροατών είναι αμείωτη. Λαμβάνω μηνύματα στήριξης από τον κόσμο και βλέπω τον ενθουσιασμό του. Βέβαια η θεματολογία και οι καλεσμένοι ποικίλουν.

Ν.Α.: Δεδομένης της μακράς και παραγωγικής έρευνας σου πάνω στο θέμα των ΑΤΙΑ, τι σε έχει εκπλήξει περισσότερο; Παρομοίως, τι σε έχει απογοητεύσει περισσότερο;

Ι.Π.: Αυτό που με έχει εκπλήξει περισσότερο στον τομέα της έρευνας είναι ο αριθμός των ανθρώπων που έχουν βιώσει εμπειρίες και δεν έχουν ή είχαν το θάρρος, την δύναμη και την ελευθερία αν θες, λόγω του φόβου της κατακραυγής από το περιβάλλον τους, να τις μοιραστούν παρά μόνο μαζί μας διότι εμείς και τους ακούμε και τους κατανοούμε. Από την άλλη αυτό που μου έχει προκαλέσει μεγαλύτερη απογοήτευση είναι οι παγιωμένες θέσεις κάποιων ερευνητών που το ΕΓΩ τους είναι μεγαλύτερο και από τον ΘΕΟ με την καλή την έννοια και δεν κάνουν συνεργασίες με άλλους ώστε να μπορέσει να γίνει ένας ενιαίος πανελλαδικός φορέας ανοικτός προς όλους που να έχει πρόσβαση σε όλα ο κάθε ερευνητής και να μπορεί να επαναξιολογήσει και ερευνήσει όποιο περιστατικό θέλει να ασχοληθεί. Λες και τα γεγονότα είναι ιδιοκτησία κάποιων! Η συγκεντρωτική καταγραφή φέρνει τις διασταυρώσεις στοιχείων και λέμε για παράδειγμα η Χ θέαση έχει διαφορετικές μαρτυρίες την ίδια μέρα και ώρα περίπου σε 5 σημεία της Χ περιοχής και διασταυρώνεται από 5 μάρτυρες διαφορετικών ηλικιακών, μορφωτικών, κλπ. προφίλ. Ελπίζω να έγινα σαφής. Η ισχύς εν τη ενώσει!

Ν.Α.: Ο κλασικότερος τρόπος απόκτησης πρωτογενών στοιχείων, αλλά και ένας θεμελιώδης τρόπος απόκτησης εμπειρικής γνώσης, μετά από μία εμφάνιση ΑΤΙΑ, είναι μέσα από μια επιτόπια έρευνα, που αποτελεί ένα κοινότατο επιστημονικό εργαλείο, κάτι που η δική σας γενιά το γνωρίζει από πρώτο χέρι. Δυστυχώς σήμερα, πολλοί αυτοαποκαλούμενοι ερευνητές, βολεμένοι στην άνεση του σπιτιού τους, χωρίς να έχουν να παρουσιάσουν μία προσωπική πρωτότυπη έρευνα, ανοίγουν μία ιστοσελίδα, αναδημοσιεύουν ότι χαζομάρα κυκλοφορεί, εκδίδουν ακόμα και «βιβλία» ανακυκλώνοντας τα ίδια και τα ίδια από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, χωρίς να επισκεφτούν το χώρο της έρευνας επιτοπίως, χωρίς να πάρουν την ώσμωση του περιβάλλοντος, χωρίς να έχουν μια εικόνα της εκεί πραγματικότητας, χωρίς να μιλήσουν με τους αυτόπτες μάρτυρες. Και αφήνω στην άκρη την εγωπάθεια, που πολλοί ξέχασαν το «εμείς» και προβάλουν το «εγώ», όπως ανέφερες και εσύ νωρίτερα. Εσύ λοιπόν που ανήκεις σε μια γενιά ερευνητών που φτιάξατε ομάδες, «οργώσατε» μαζί όλη την χώρα, μιλήσατε με κό-

σμο, φωτογραφίσατε, βιντεοσκοπήσατε, καταγράψατε, πως σου φαίνεται όλη αυτή η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί και παγιωθεί σήμερα;

Ι.Π.: Η σημερινή κατάσταση των «φερόμενων» ερευνητών του «καναπέ» είναι η χειρότερη εκδοχή του χαρακτηρισμού «ερευνητής». Όλα όσα αναφέρατε ισχύουν σε ένα βαθμό όμως σε ανθρώπους που ζήτησαν και ζητούν την καθοδήγηση των «πατημάτων» μας, είτε τις γνώσεις μας, είτε τις εμπειρίες μας είμαστε πάντα διαθέσιμοι και ανοικτοί όλοι στην ομάδα. Οι ερευνητές του καναπέ που είναι οι κύριοι «πολυξερίδηδες» είναι άνθρωποι που ζουν για να αυτοπροβάλλονται και να αυτοσαρκάζονται. Έχουν την πρωτιά και το μόνο που τους απασχολεί είναι να ξεδιψάσουν το εγώ της ύπαρξης τους. Το πρώτο που κάνουν συνήθως είναι να προσπαθούν στα μάτια των ακολούθων παλαμακιστών τους να αποδομήσουν τους παλαιούς ερευνητές ακόμα και αν τους αντιγράφουν ή τους μιμούνται. Έχω ακούσει προσωπικά άνθρωπο «Ερευνητή» να αποδομεί παλαιό συγγραφέα ερευνητή και ταυτόχρονα να οικειοποιείται τους όρους που ο ίδιος πρώτος έχει ήδη γραμμένο στο βιβλίο του προ τριακονταετίας τουλάχιστον! Απλά τραγικό! Γελάνε και τα σκουλήκια στο χώμα! Φυσικά ή όλη έρευνα είναι επιφανειακή, ελλιπής, και κατά την ταπεινή μου εκτίμηση δεν είναι έρευνα. Ουσιαστικά δεν τους αξίζει καν ο χαρακτηρισμός του Ερευνητή, αλλά ούτε και περισσότερο από τον χρόνο μου. Το πιο τραγικό είναι η κλοπή «πνευματικής» ιδιοκτησίας που μου έχει τύχει να πάω σε διάλεξη και να ακούσω δική μου ανακάλυψη από «φίλο» της παρέας μου την οποία συζήτησα 10 μέρες πριν!

Ν.Α.: Το 2022, αλλά και το 2023 μέχρι στιγμής, είναι αναμφισβήτητα αντιφατικές χρονιές από ουφολογική άποψη. Από τη μια τα ΑΤΙΑ επέστρεψαν για να καταλάβουν τις σελίδες των εφημερίδων με άρθρα για τις νέες «επίσημες» μελέτες που προωθεί το Πεντάγωνο στην Αμερική, από την άλλη όμως όλη αυτή η φασαρία δεν μεταφράστηκε σε αύξηση των ΑΤΙΑ, ούτε και μάθαμε κάτι περισσότερο. Θεωρείς ότι η αναθέρμανση του ενδιαφέροντος για το εξωγήινο ζήτημα τους τελευταίους μήνες από επίσημους φορείς και επιστήμονες μπορεί να σημαίνει κάτι; Τι πιστεύεις ότι θα μπορούσε να αποκαλυφθεί;

Ι.Π.: Η νέα τάξη πραγμάτων εργαλειοποιεί τα πάντα! Θεώρησαν λοιπόν σωστό να χρησιμοποιήσουν ακόμα και το ενδιαφέρον των ανθρώπων για τα ΑΤΙΑ και την εξωγήινη ζωή προς κάποιους άξονες με σκοπό για άλλη μια φορά τον έλεγχο των ανθρώπων. Λέγοντας άξονες επεξηγώ:

Α. Εμφάνιση ΑΤΙΑ και εξωγήινων με σκοπό τον φόβο. Το εργαλείο φόβος πάντα «πιάνει» στους ανθρώπους.

Β. Εμφάνιση ΑΤΙΑ η και εξωγήινων για την κατάρρευση των θρησκειών και προτροπή για πίστη μόνο στο υλιστικό πολιτικό ισοπεδωτικό σύστημα που προτείνουν εμπνέοντας τους ανθρώπους ως ορθολογιστές, σωτήρες και καθοδηγητές.

Όταν φτάσει η ώρα να γίνει η αποκάλυψη στο κομμάτι αυτό θα γίνει από τα ίδια τα ΑΤΙΑ και τους επιβάτες τους και θα γίνει μαζικά στον ανθρώπινο πληθυσμό όταν κρίνουν την ωριμότητα της ανθρωπότητας έτοιμη και εφ' όσον συντρέχουν λόγοι. Σύμφωνα με επαφικούς «μάρτυρες» δεν επιτρέπεται η παρέμβαση σε λιγότερο εξελιγμένους πολιτισμούς καθώς μπορεί να επηρεάσει σημαντικά την πορεία τους η όποια επέμβαση σύμφωνα με «διαγαλαξιακούς» νόμους. Δηλαδή η όποια επαφή μπορεί να είναι καταστροφική για τον λιγότερο ανεπτυγμένο πολιτισμό.

Ν.Α.: Τις τελευταίες δεκαετίες ένας μεγάλος αριθμός ερευνητών παγκοσμίως, από τους παλαιότερους όπως ο Ζακ Βαλλέ και ο Άλλεν Χάουνεκ ακόμα και ο αείμνηστος Γιώργος Μπαλάνος στην Ελλάδα, μέχρι και νεότεροι, έχουν απορρίψει σιγά, σιγά την εξωγήινη υπόθεση. Έχουν κατευθυνθεί όλοι προς την «πολύ-διαστατική» εξήγηση του φαινομένου. Κάτι που δικαιολογεί τον μεγάλο αριθμό εμφανίσεων, και τη μεγάλη ποικιλία σχημάτων αυτών των αντικειμένων. Εσείς μετά από τόσα χρόνια εμπειρίας και ενασχόλησης, τι άποψη έχεις σχηματίσει σχετικά με το εξωγήινο ζήτημα και την πιθανή παρουσία άλλων μορφών ζωής στον πλανήτη μας;

Ι.Π.: Σίγουρα και το λέω με απόλυτη βεβαιότητα ανεξάρτητα από την διάχυτη ύπαρξη ζωής μέσα στο πολύπλοκο σύστημα συμπάντων που ζούμε υπάρχει το ενοποιημένο χωροχρονικό συνεχές και εξωδιαστασιακές σε εμάς καταστάσεις και αντίστοιχα κόσμοι! Αυτό για μένα σημαίνει ότι ακόμη και στον δικό μας πλανήτη, στο δικό μας σύστημα, γαλαξία ή και τοπικό συμπάν αν θες, παράλληλα σε διαφορετικές συχνότητες, διαστάσεις, δονήσεις, χωροχρονικές σταθερές, και σε άλλες έννοιες πέραν της ντόπιας μας φυσικής, του ντόπιου γραμμικού χρόνου μας, κλπ. υπάρχει και κάτι άλλο. Και υπάρχει ταυτόχρονα. Αυτό λοιπόν το άλλο είναι δυνατό υπό συνθήκες, να διαπερνά μέσα από άλλους κόσμους, δομές, κλπ. και να είναι πρόσκαιρα ορατό σε άλλους κόσμους. Άλλοι μπορεί να ονομάζουν την κατάσταση αυτή πύλη, άλλοι μπορεί να χαρακτηρίζουν το «Ορατό» ως χρονοταξιδιώτες, άλλοι να τους αποκαλούν εξωγήινους! Και είναι, εφ' όσον είναι εκτός της γήινης πραγματικότητας όπως την ορίζει και την αντιλαμβάνεται ο άνθρωπος με τον βιολογικό εξοπλισμό που διαθέτει. Καθώς είναι γνωστό ότι όπως δεν ακούμε υπερήχους ή υπόηχους, όπως δε βλέπουμε μεγαλύτερες κινήσεις από αυτές που επιτρέπει το φάσμα του ματιού και του εγκεφάλου κλπ. Οριοθε

• Αγρότης εντόπισε περίεργα ίχνη στο χωράφι του

**Είδαν UFO
στα Τρίκαλα!**

τούμε περιορισμένα στην αντίληψη μας την πραγματικότητα. Είναι όμως η αλήθεια; Η δουλειά του ερευνητή ξεκίνα ακριβώς εδώ και συναντά τη δουλειά των επιστημόνων οι οποίοι καλούνται να προσπαθήσουν να αποδείξουν αν οι φανταστικές υποθέσεις των ερευνητών μπορούν να έχουν μια θέση στην επιστήμη. Μπορεί όμως κάποιος να δει την πραγματικότητα άραγε; Ίσως και ναι υπό συγκεκριμένες συνθήκες όπως για παράδειγμα με δημιουργία δονητικών συχνοτήτων που μπορούν να συντονίσουν κάποιον σε κάποια άλλη πραγματικότητα. Ένας άλλος τρόπος είναι η ψυχοσωματική άσκηση συντονισμού που να φτάσει κάποιον σε επίπεδο αυτορρύθμισης. Αλλά αυτά είναι πράγματα δύσκολα που όπως λέει το λαϊκό άσμα τα κάνουν στις Ινδίες! Δεν το αναλύω περισσότερο γιατί το συγκεκριμένο ερώτημα μπορεί να χρειαστεί σελίδες επι σελίδες αναλύσεων για να εμβαθύνουμε!

Ν.Α.: Ποια είναι η αγαπημένη σου περίπτωση ΑΤΙΑ από τον Ελλαδικό χώρο και γιατί;

Ι.Π.: Η αγαπημένη μου περίπτωση στην Ελλάδα είναι στο χωριό Πρίνο ένα χωριό κοντά στα Τρίκαλα. Εκεί ερευνήσαμε μαζί με τον Γιάννη Μανιά ένα σημαντικό

περιστατικό το οποίο πήρε μεγάλες διαστάσεις και έδειξαν και οι τηλεοράσεις στις ειδήσεις. Είναι σημαντικό να μεταβείς στον χώρο έρευνας άμεσα καθώς εξασφαλίζεις την νωπή μνήμη των μαρτύρων όπου ενθουσιασμένοι μιλούν όλοι πολύ και μαθαίνεις πιο εύκολα τα πεπραγμένα. Σε αυτό το περιστατικό λοιπόν πήγαμε καθώς υπήρχαν ακόμη και ίχνη σε χωράφι του χωριού. Εκεί οι κάτοικοι είδαν να προσγειώνεται ιπτάμενος δίσκος να βγαίνουν από μέσα όντα τα οποία τα χαρακτήρισαν λόγω του ύψους και σωματικής κατάστασης ως «μαμούδια» κάτι σύνηθες σε χωριά όταν περιγράφουν ακόμα και καλικαντζάρους! Βρήκαμε σπειροειδή ίχνη στο χώμα από κάτι βαρύ που τα είχε αφήσει πατώντας το, βρήκαμε σκαμμένο χώμα το οποίο και έλλειπε από το κέντρο του χωραφιού χωρίς λόγο. Καθώς επίσης και το συγκεκριμένο σημείο κυκλικό δεν είχε σπαρτά πλέον. Υπήρχαν ίχνη ραδιενέργειας και διατάραξη μαγνητικού πεδίου. Όλα τα ευρήματα καθώς οι περιγραφές και αναφορές των μαρτύρων μας οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι όντως κάτι είχε συμβεί εκεί πραγματικά! Αισθάνεσαι μεγάλη συγκίνηση όταν συμμετέχεις στην έκβαση μιας έρευνας που το αποτέλεσμα σε οδηγεί στην επιβεβαίωση των λεγομένων.

Ketchikan

Η νέα «πρωτεύουσα»

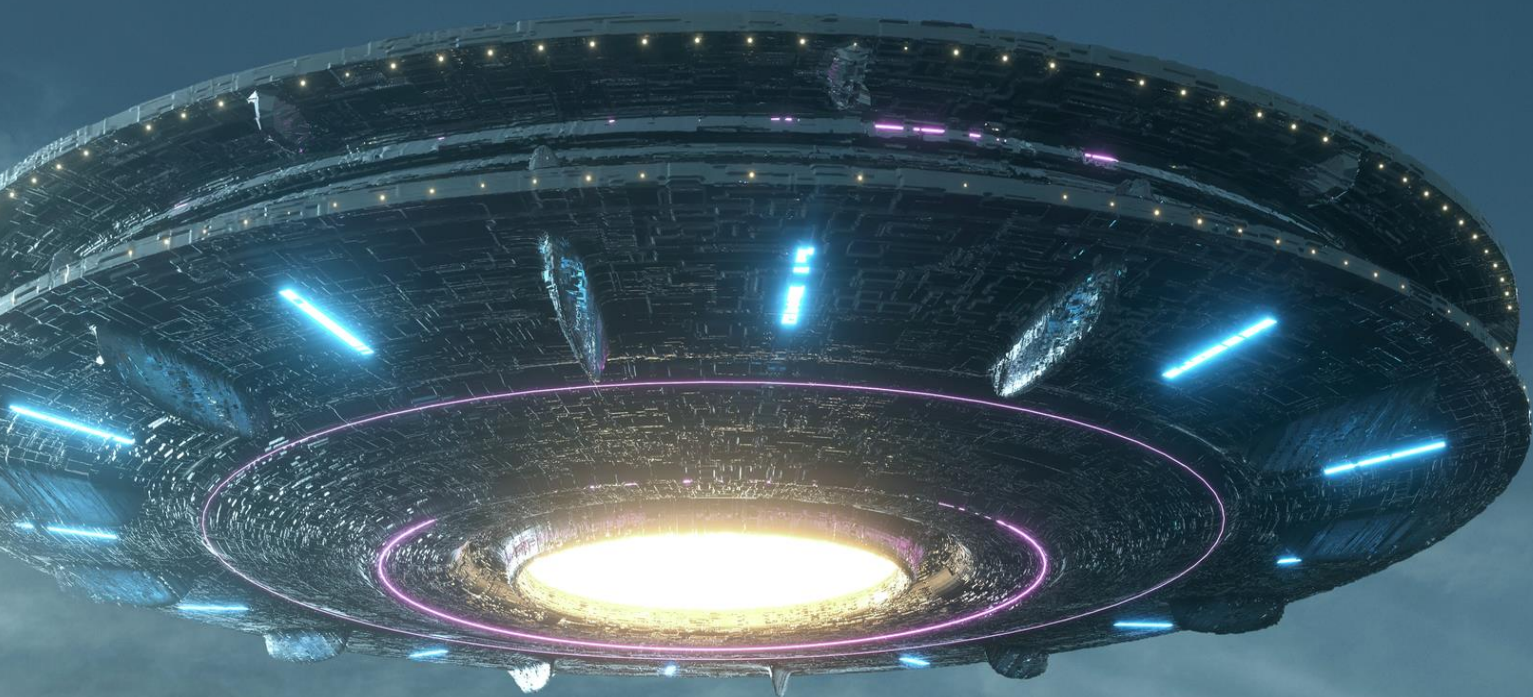
των ΑΤΙΑ

Από το εμβληματικό περιστατικό του Ρόσγουελ μέχρι την περιβόητη Περιοχή 51, οι θεάσεις ΑΤΙΑ ανέκαθεν προκαλούσαν ένα μείγμα ίντριγκας, σκεπτικισμού και φόβου. Ενώ αυτές οι ιστορίες κυριαρχούν γενικά στις νοτιοδυτικές ερήμους της Αμερικής αλλά και στον υπόλοιπο κόσμο, υπάρχει μια μικρή γραφική πόλη που μπορεί να εκπλήξει πολλούς. Πρόκειται για την πόλη Ketchikan στην Αλάσκα, που σιγά σιγά μετατρέπεται στη νέα πρωτεύουσα για θεάσεις ΑΤΙΑ.

Το χρονικό του Ketchikan

Τοποθετημένο πολύ νοτιοανατολικά του αιγιματικού Τριγώνου της Αλάσκας, το Ketchikan αγκαλιάζεται από ορεινά δάση και τα βαθιά, μυστηριώδη νερά του εσωτερικού περάσματος της Αλάσκας. Ωστόσο, η γοητεία της πόλης ξεπερνά τη φυσική ομορφιά της. Με τα χρόνια, το Ketchikan έχει γίνει συνώνυμο με ανεξήγητες θεάσεις ΑΤΙΑ. Από λαμπερές σφαίρες που αιωρούνται πάνω από τον ωκεανό μέχρι φωτά που εκτελούν παράξενους ελιγμούς στον νυχτερινό ουρανό.

Ο τοπικός καλλιτέχνης και οδηγός της άγριας φύσης, Terry Piles, αφηγείται μια αξέχαστη παραμονή Πρωτοχρονιάς το 2012, όταν παρατήρησε όχι ένα, αλλά δύο λαμπερά αντικείμενα να κατεβαίνουν από τον ουρανό. Για αυτόν έμοιαζαν με καζάνια από λιωμένο μέταλλο, συνοδευόμενα από μια απόκοσμη σιωπή. Δεν είναι όμως ο μόνος με παρόμοιες εμπειρίες. Πολλοί κάτοικοι του Ketchikan έχουν τις δικές τους ιστορίες να μοιραστούν, καθιστώντας τις θεάσεις ΑΤΙΑ σχεδόν μέρος της τοπικής κουλτούρας.

Μυστικές στρατιωτικές επιχειρήσεις: Σύμπτωση;

Δεν είναι μόνο οι θεάσεις ΑΤΙΑ που έχουν κεντρίσει το ενδιαφέρον. Η νοτιοανατολική Αλάσκα, και το Ketchikan, ειδικότερα, είχε μια μακροχρόνια στρατιωτική παρουσία, το μεγαλύτερο μέρος της οποίας καλύπτεται από μυστικότητα. Στα νερά ανοιχτά του Ketchikan, αν και εκατοντάδες μίλια μακριά από την πλησιέστερη ναυτική βάση των ΗΠΑ στην πολιτεία της Ουάσιγκτον, συχνά βλέπουν πυρηνικά υποβρύχια να διασχίζουν τα κύματα. Αυτό οδήγησε στην τελική δημόσια αναγνώριση του CFAC (Ακουστικές Δοκιμές Υποβρυχίων), της Νοτιοανατολικής Αλάσκας, μιας μυστικής τοποθεσίας δοκιμών υποβρυχίων. Ενώ η επίσημη γραμμή είναι ότι το CFAC είναι κυρίως για ακουστικές δοκιμές υποβρυχίων, πολλοί πιστεύουν ότι υπάρχουν περισσότερα κάτω από την επιφάνεια. Θα μπορούσε να υπάρξει συσχέτιση μεταξύ αυτών των μυστικών υποβρυχιακών δραστηριοτήτων και των συχνών θεάσεων ΑΤΙΑ στην περιοχή;

Ο Eric Hecker, ερευνητής ΑΤΙΑ και πρώην τεχνικός όπλων του Πολεμικού Ναυτικού, το πιστεύει. Από την εμπειρία του, τα στρατιωτικά ιδρύματα έχουν συχνά κρυφές ατζέντες. Τα φαινόμενα του Ketchikan κάνουν πολλούς να αναρωτιούνται εάν ο στρατός μπορεί να ασχολείται με την αντίστροφη μηχανική, αναλύοντας πιθανώς εξωγήινη τεχνολογία που έχει διασωθεί από το βυθό. Ο συνδυασμός συχνών θεάσεων ΑΤΙΑ, μυστικών στρατιωτικών επιχειρήσεων και της μυστηριώδους γοητείας του Ketchikan δημιουργεί ένα δελεαστικό παζλ. Είτε πρόκειται για την εκπληκτική ομορφιά των τοπίων της Αλάσκας είτε για τη δυνατότητα να παρακολουθήσετε εξωγήινη δραστηριότητα, το Ketchikan είναι σίγουρα στον χάρτη τόσο για τους λάτρεις των ΑΤΙΑ όσο και για τους σκεπτικιστές.

Καθώς οι θεάσεις ΑΤΙΑ γίνονται όλο και πιο ουσιαστικές και η έρευνα συνεχίζεται, μπορεί κανείς μόνο να ελπίζει ότι οι απαντήσεις στο μυστήριο του Ketchikan θα αποκαλυφθούν σύντομα. Προς το παρόν, οι ουρανοί (και τα νερά) του Ketchikan παραμένουν ένα συναρπαστικό αίνιγμα, που γνέφει σε όλους όσους θέλουν να ανακαλύψουν τα μυστικά του.

Ο ΣΤΟΛΟΣ ΤΩΝ 20 ΑΤΙΑ ΠΟΥ ΠΕΤΑΞΕ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ ΡΟΡΟCΑΤΕΡΕΤΛ ΣΤΟ ΜΕΞΙΚΟ

Σε μια εποχή όπου οι οθόνες μας είναι γεμάτες με κάθε είδους θαύματα και περίεργα φαινόμενα, χρειάζεται κάτι πραγματικά μαγευτικό για να αιχμαλωτίσει τη συλλογική μας φαντασία. Το βράδυ της 24ης Αυγούστου 2023, κάτι εξαιρετικό εκτυλίχθηκε πάνω από το ηφαίστειο Popocatepetl του Μεξικού. Αυτό το θέαμα δεν θα μπορούσε να είχε σχεδιαστεί καλύτερα αν ήταν μια υπερπαραγωγή του Χόλυγουντ. Μια κάμερα web, τοποθετημένη σε εγρήγορση για να παρακολουθεί αυτό το θρυλικό "hotspot UFO", έπιασε περίπου 20 άγνωστα ιπτάμενα αντικείμενα να φεύγουν από το ηφαίστειο και να εκτοξεύονται στον νυχτερινό ουρανό. Έκτοτε, το βίντεο των 90 δευτερολέπτων έχει δημιουργήσει πανικό στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, μετατρέποντας το σε μια εικονική φωτιά, γύρω από την οποία οι λάτρεις των ΑΤΙΑ αλλά και οι σκεπτικιστές έχουν συγκεντρωθεί για να συζητήσουν τις επιπτώσεις του.

Γιατί το Popocatepetl;

Το ηφαιστιογενές Popocatepetl, με το στοργικό παρατσούκλι «Ρορο», δεν είναι απλώς ένα βροντερό βουνό λιωμένου βράχου. Είναι επίσης μαγνήτης για ιστορίες με ΑΤΙΑ. Αυτό το εμβληματικό ηφαίστειο έχει μεγάλο μερίδιο από μυστηριώδη φώτα και ιπτάμενα αντικείμενα εδώ και πολλά χρόνια. Πολλοί λάτρεις των ΑΤΙΑ υποστηρίζουν ότι το «Ρορο» χρησιμεύει ως κάποιο είδος διαγαλαξιακού βενζινάδικου ή ακόμα και ως κρυφή βάση για εξωγήινα σκάφη. Αν και αυτές οι θεωρίες είναι δελεαστικές, παραμένουν τροφή για εικασίες. Αυτό που είναι αναμφισβήτητο, ωστόσο, είναι ότι το πρόσφατο βίντεο έχει φέρει ξανά το Popocatepetl στο προσκήνιο, πυροδοτώντας τις φλόγες της απόκοσμης φήμης του.

UFO και ηφαίστεια: Ένα απίθανο ζευγάρι;

Γιατί τα ΑΤΙΑ να έλκονται από ηφαίστεια, όλων των τόπων; Πρώτον, η θεωρία λέει ότι τα ηφαίστεια είναι περιβάλλοντα πλούσια σε ενέργεια. Θα μπορούσε αυτά τα σκάφη να «ανεφοδιάζονται» με κάποιο τρόπο από την εσωτερική ενέργεια της Γης; Άλλοι προτείνουν ότι οι υπόγειοι ηφαιστειογενείς θάλαμοι θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν ως μυστικές βάσεις ΑΤΙΑ, προστατευμένες από τα αδιάκριτα ανθρώπινα μάτια. Φυσικά, οι σκεπτικιστές υποστηρίζουν ότι τα φώτα είναι απλά φυσικά φαινόμενα— ίσως αέρια, ή ακόμα και πουλιά.

Ιογενές φαινόμενο

Το βίντεο με περίπου 20 ΑΤΙΑ που καταγράφηκαν εκείνο το βράδυ δεν είναι απλώς μια συλλογή pixel και καρέ. Έχει γίνει ένας εκκινητής συνομιλιών, που ξεπερνά τα σύνορα του Μεξικού. Ακόμα κι αν κάποιος απορρίψει την πιθανότητα εμπλοκής εξωγήινων, τα πλάνα χρησιμεύουν ως μια αξιοσημείωτη απόδειξη για τη διαρκή ανθρώπινη γοητεία με το άγνωστο. Είναι μια απόδραση 90 δευτερολέπτων από τα εγκόσμια, μια σύντομη εισβολή στο απίστευτο.

Το Μυστήριο συνεχίζεται

Ενώ οι επιστήμονες, οι ουφολόγοι και οι ειδικοί της «πολυθρόνας» αναλύουν καρέ καρέ το βίντεο, για τους περισσότερους από εμάς, η αληθινή γοητεία βρίσκεται στο διαρκές μυστήριο που παρουσιάζει. Κάθε νέα θέαση πάνω από το Popocatepetl, είτε εξηγείται είτε όχι, προσθέτει άλλη μια πινελιά στον καμβά της ανθρώπινης περιέργειας. Και καθώς ο ήλιος δύει πάνω από τον μεξικανικό ορίζοντα και τα πρώτα αστέρια εμφανίζονται, κανείς δεν μπορεί παρά να κοιτάξει ψηλά και να αναρωτηθεί—τι άλλο υπάρχει εκεί έξω;

Είτε είστε πιστός είτε σκεπτικιστής, το αίνιγμα της πρόσφατης εκδήλωσης ΑΤΙΑ του Popocatepetl μας υπενθυμίζει σε όλους μας τα απέραντα, ανεξερεύνητα σύνορα που βρίσκονται λίγο πιο μακριά. Και σε αυτές τις ήσυχες στιγμές, κοιτάζοντας ψηλά τον ουρανό, είναι δύσκολο να μην αισθανόμαστε μια αίσθηση απορίας, καθώς αναλογιζόμαστε ποια άλλα μυστήρια μπορεί να έχει το σύμπαν.

ΠΩΣ ΤΑ ΑΤΙΑ ΑΨΗΦΟΥΝ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ;

Το θέμα των αγνώστων ιπτάμενων αντικειμένων είναι ένα ενδιαφέρον θέμα συζήτησης για δεκαετίες. Παρά την αμφισβήτηση, φαίνεται ότι τώρα, περισσότερο από ποτέ, άνθρωποι σε όλο τον κόσμο και σε όλο το πολιτικό φάσμα επιδεικνύουν μια ασυνήθιστη ενότητα στην περιέργειά τους να κατανοήσουν τα φαινόμενα. Η ερώτηση «Πως τα ΑΤΙΑ αψηφούν τους νόμους της φυσικής;» έχει δημιουργήσει κυματισμούς στον δημόσιο διάλογο, πυροδοτώντας μια «άνευ προηγούμενου» ακρόαση ΑΤΙΑ στο Κογκρέσο, που όλοι παρακολουθήσαμε τις προηγούμενες εβδομάδες. Φαίνεται ότι τα εξωγήινα αινίγματα δεν γοητεύουν μόνο το ευρύ κοινό αλλά ξεσηκώνουν και τον πολιτικό κόσμο. «Αν ένα πράγμα μπορεί να φέρει κοντά τους Δημοκρατικούς και τους Ρεπουμπλικάνους είναι τα ΑΤΙΑ», είναι μια δήλωση που αντηχεί στους πολιτικούς διαδρόμους των Η.Π.Α.. Αλλά η άπιαστη φύση των πληροφοριών για τα ΑΤΙΑ είναι προκλητική, με κατηγορίες για έλλειψη διαφάνειας από τις κυβερνήσεις. Υπάρχει μια αυξανόμενη απαίτηση να αποκολληθούν τα στρώματα μυστικότητας γύρω από το θέμα. Ενώ οι σκεπτικιστές υποστηρίζουν ότι τα ΑΤΙΑ μπορεί να είναι προηγμένη τεχνολογία από ανταγωνιστικά έθνη όπως η Κίνα ή η Ρωσία, οι ειδικοί απορρίπτουν αυτές τις θεωρίες ως απίθανες. Αυτός ο σκεπτικισμός δεν προέρχεται μόνο από αβάσιμες πεποιθήσεις, αλλά από στρατηγική άποψη. Εάν αυτά τα έθνη είχαν τέτοια εξαιρετική τεχνολογία, τα γεωπολιτικά τοπία θα ήταν πιθανότατα πολύ διαφορετικά. Αυτά τα εναέρια φαινόμενα προκαλούν σύγχυση στους παρατηρητές λόγω των φαινομενικά αδύνατων δυνατοτήτων τους: να εκτελούν ελιγμούς που αψηφούν τους γνωστούς νόμους της φυσικής και να ξεπερνούν την τεχνολογική ικανότητα κάθε γνωστού ανθρώπινου όπλου. Ένα αξιοσημείωτο χαρακτηριστικό των ΑΤΙΑ είναι η ικανότητά τους να λειτουργούν με τρόπο «trans medium», μεταβαίνοντας δηλαδή αβίαστα από το διάστημα στον αέρα ή στη θάλασσα, ή να εκτελούν στροφές ορθής γωνίας με πρωτοφανείς ταχύτητες, αψηφώντας τις βαρυτικές δυνάμεις που σέβεται η κατανόησή μας για τη φυσική. Αυτό υποδηλώνει τεχνολογία πολύ ανώτερη από τη δική μας, εγείροντας ανησυχίες σχετικά με το ποιος ελέγχει αυτά τα μηχανήματα αλλά και τις προθέσεις τους.

Ένα εξίσου μπερδεμένο μυστήριο είναι η φυσική ανθεκτικότητα των όντων που χειρίζονται τα ΑΤΙΑ. Οι δυνάμεις που θα δεχόταν το ανθρώπινο σώμα από αυτούς τους γρήγορους ελιγμούς θα ήταν αφόρητες, υποδηλώνοντας τη δυνατότητα εξωγήινης εμπλοκής.

Ιστορικά, τα ΑΤΙΑ ήταν μέρος της ανθρώπινης λαογραφίας και εικασιών ακόμη και πριν από την ύπαρξη δομημένων αμυντικών σωμάτων όπως το Πεντάγωνο. Το επαναλαμβανόμενο θέμα των θεάσεων ΑΤΙΑ σε όλη την ανθρώπινη ιστορία υποδηλώνει ότι αυτό δεν είναι ένα νέο φαινόμενο, αλλά ένα φαινόμενο που ήταν άπιαστο και ανθεκτικό στην ανθρώπινη κατανόηση.

Το βέβαιο είναι ότι οι Αμερικανοί ΔΕΝ ξέρουν τι είναι τα συγκεκριμένα ΑΤΙΑ. «Το να πεις ότι είναι “διαστημόπλοια με εξωγήινους” είναι μια υπεραπλούστευση», εξηγεί η Αμερικανίδα ρεπόρτερ Λέζλι Κιν, ίσως, η πρώτη σοβαρή δημοσιογράφος που αποφάσισε να ασχοληθεί σοβαρά με την υπόθεση των δύο ιπτάμενων χειριστών του αμερικανικού πολεμικού ναυτικού και ενός πρώην αξιωματικού των μυστικών υπηρεσιών που κατέθεσαν στη συνεδρίαση της υποεπιτροπής της Βουλής των Αντιπροσώπων για την εθνική άμυνα των ΗΠΑ το καλοκαίρι. «Μπορεί να προέρχονται από εξωγήινους, αλλά ίσως είναι διαστημοσυσκευές σταλμένες από αυτούς χωρίς πλάσματα μέσα, σαν τα drones που έχουμε στη Γη ή τις διαστημοσυσκευές που έχουμε κι εμείς στείλει στο Διάστημα για να μελετήσουμε το ηλιακό σύστημα και τι υπάρχει πέρα από αυτό. Πρέπει να κοιτάξουμε πιο προσεκτικά τα πιο αλλόκοτα χαρακτηριστικά αυτών των αντικειμένων. Ο παραφυσικός χαρακτήρας που δείχνει να έχουν, ο τρόπος που κινούνται στον αέρα, το πώς επιδρούν στους ανθρώπους που τα είδαν από κοντά. Προς το παρόν, θα ήθελα πολύ να ξέρω αν είναι από τη Γη ή όχι, μετά βλέπουμε για όλα τα υπόλοιπα». Οι συγκεκριμένες θεάσεις είναι ό,τι πιο αληθοφανές έχει υπάρξει στην ιστορία των άπειρων δήθεν θεάσεων UFO. Τα αντικείμενα αυτά διακρίνονται να διαγράφουν πορείες που δεν είναι δυνατόν κανένα γήινο ιπτάμενο όχημα να κάνει. Τουλάχιστον όχι κάποιο γνωστό στις αμερικανικές ένοπλες δυνάμεις. Οι ακροάσεις στο Κογκρέσο το προηγούμενο διάστημα σηματοδότησαν ένα ορόσημο στην αναζήτησή μας για την αλήθεια πάνω στο φαινόμενο των ΑΤΙΑ. Παρά τα στρώματα μυστηρίου και μυστικότητας που περιβάλλουν τα ΑΤΙΑ, η συλλογική περιέργεια και η αποφασιστικότητα να αποκαλυφθεί η αλήθεια δεν πτοείται. Ο κόσμος παρακολουθεί, περιμένει και ελπίζει για απαντήσεις που θα μπορούσαν να αλλάξουν για πάντα την κατανόησή μας για το σύμπαν και τη θέση μας μέσα σε αυτό.

ΣΤΕΝΕΣ ΕΠΑΦΕΣ

ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1993

ΤΟΠΟΣ: ΝΟΤΙΑ ΒΟΥΝΑ DANDENONG, ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΣΦΑΙΝΥΧΤΑ

ΜΑΡΤΥΡΕΣ: ΠΟΛΛΟΙ

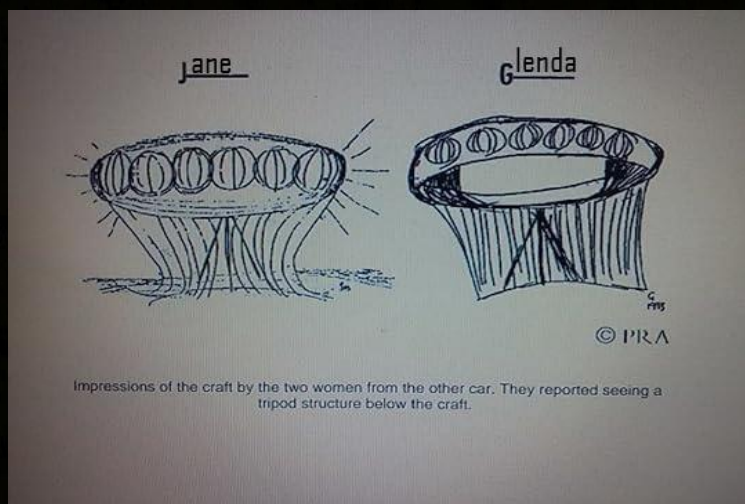
ΑΠΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΚΕΝΟ ΜΝΗΜΗΣ

Στην απέραντη έκταση των συναντήσεων και αναφορών με ΑΤΙΑ, πολύ λίγες ξεχωρίζουν όπως η ιστορία της μυστηριώδους εμπειρίας της Kelly Cahill στα νότια βουνά Dandenong της Αυστραλίας. Αυτή δεν είναι μια απλή συνηθισμένη ιστορία. Πολλοί μάρτυρες και απόκοσμα φυσικά στοιχεία συνδυάζονται για να δημιουργήσουν μια ιστορία που έχει κάνει τόσο τους σκεπτικιστές όσο και τους πιστούς των ΑΤΙΑ να ξύνουν τα κεφάλια τους.

Μια απόκοσμη μεταμεσονύχτια οδήγηση

Το βράδυ της 8ης Αυγούστου 1993, η Kelly Cahill και ο σύζυγός της Andrew γύριζαν σπίτι τους μετά από το μπάρμπεκιου ενός φίλου. Την μεταμεσονύχτια ατμόσφαιρα χαλούσαν κάποιες περιστασιακές σταγόνες μιας ελαφριάς βροχής, μια ατμόσφαιρα όμως που θα έλεγε κανείς φυσιολογική. Καθώς όμως οδηγούσαν κατά μήκος του δρόμου Belgrave-Hallam, το ταξίδι τους διακόπηκε από ένα απροσδόκητο θέαμα - ένα παράξενο αντικείμενο στον ουρανό, που δεν ήταν εύκολο να το αναγνωρίσουν. Αλλά καθώς πλησίαζαν, η πραγματική του μορφή έγινε σαφής: ένα αντικείμενο σε σχήμα δίσκου, που αιωρείτο με μια αιθέρια πορτοκαλί λάμψη. Τα παράθυρα έμοιαζαν να καλύπτουν το εξωτερικό του αντικειμένου και πίσω τους, σκοτεινές φιγούρες στέκονταν ψηλές και ακίνητες. Πριν προλάβει κάποιος από τους δύο να αντιδράσει, το αντικείμενο εξαφανίστηκε, αφήνοντας πίσω του ένα ίχνος δέους και σύγχυσης.

Ένα λευκό φως και κενό μνήμης

Λίγο μετά την αρχική θέαση, το ζευγάρι ήρθε αντιμέτωπο με ένα έντονο, εκτυφλωτικό λευκό φως. Καθώς το περνούσαν με το αυτοκίνητο, έμειναν αποπροσανατολισμένοι και ένιωθαν σαν να είχαν προχωρήσει πολύ πιο κάτω από όσο θυμόντουσαν. Για να μεγαλώσει ακόμα περισσότερο το μυστήριο εκείνης της βραδιάς, μόλις έφτασαν στο σπίτι, η Kelly βρήκε ένα γεωμετρικό σημάδι κάτω από τον αφαλό της – ένα κόκκινο, ισόπλευρο τρίγωνο που φαινόταν καμένο στο δέρμα της. Ίσως ακόμη πιο περίπλοκο ήταν η συνειδητοποίηση

ηση ότι είχαν χάσει 90 λεπτά χρόνου κατά τη διάρκεια της οδήγησής τους — χρόνος που κανένας από τους δύο δεν μπορούσε να εξηγήσει. Η εμπειρία της Kelly δεν τελείωσε εκείνο το βράδυ. Τις μέρες που ακολούθησαν, υπέφερε από κάποια μη φυσιολογικά προβλήματα υγείας: μια ξαφνική και έντονη έμμηνο ρύση, ανελέητες ημικρανίες και μια ανεξήγητη μόλυνση της μήτρας. Οι ιατρικές εξετάσεις δεν έδωσαν συγκεκριμένες απαντήσεις. Στοιχειωμένη από αυτό που είχε συμβεί, η Kelly ζήτησε τη βοήθεια ερευνητών ΑΤΙΑ. Τότε ήταν που έμαθε ότι δεν ήταν η μόνη μάρτυρας εκείνο το βράδυ. Άλλα δύο αυτοκίνητα είχαν σταματήσει για να παρατηρήσουν το παράξενο αντικείμενο. Ο Bill, η Glenda, η Jane και ο Dave μοιράστηκαν όλοι τρομακτικά παρόμοιες ιστορίες και, ακόμη πιο ενδιαφέρον, το ίδιο τριγωνικό σημάδι εμφανίστηκε στα σώματα αρκετών από τους μάρτυρες. Τα σκίτσα που σχεδιάστηκαν ανεξάρτητα από τους μάρτυρες για να απεικονίσουν το γεγονός, ταυτίζονταν όλα μεταξύ τους. Έδειχναν το μεγάλο κυκλικό σκάφος με παράθυρα, και σκοτεινές ψηλές φιγούρες να στέκονται μέσα. Κάθε αναφορά είχε ανεπαίσθητες παραλλαγές, αλλά η ουσία παρέμεινε συνεπής.

Παρατεταμένα Μυστήρια

Μετά το συμβάν, η Kelly ισχυρίστηκε ότι την επισκέφτηκε πολλές φορές μια από τις σκοτεινές φιγούρες εκείνης της νύχτας, προκαλώντας ηλεκτρικές διαταραχές γύρω της. Η Kelly δεν ήταν μόνη στις εμπειρίες της μετά τη συνάντηση. Η Glenda μοιράστηκε μια ανησυχητική αφήγηση ότι ξυπνούσε σε ένα περίεργο δωμάτιο, δεμένη σε ένα τραπέζι, και την παρατηρούσε μια οντότητα με μανδύα.

Πολλά ερωτήματα παραμένουν: Ήταν μια συνάντηση εξωγήινων; Μια κοινή παραίσθηση; Ή μήπως μια συλλογική πνευματική εμπειρία; Ενώ το περιστατικό στα βουνά Dandenong παραμένει ανεξήγητο, οι πολλαπλοί μάρτυρες και τα επιβεβαιωτικά στοιχεία καθιστούν δύσκολη την απόρριψη. Η Kelly, ο Andrew, ο Bill, η Glenda, η Jane και ο Dave άλλαξαν τη ζωή τους αμετάκλητα από εκείνη τη νύχτα. Και είτε κάποιος είναι πιστός είτε σκεπτικιστής, η ιστορία τους χρησιμεύει ως μια ανατριχιαστική υπενθύμιση των μυστηρίων που ελλοχεύουν στον κόσμο μας – και που περιμένουν να γίνουν κατανοητά.

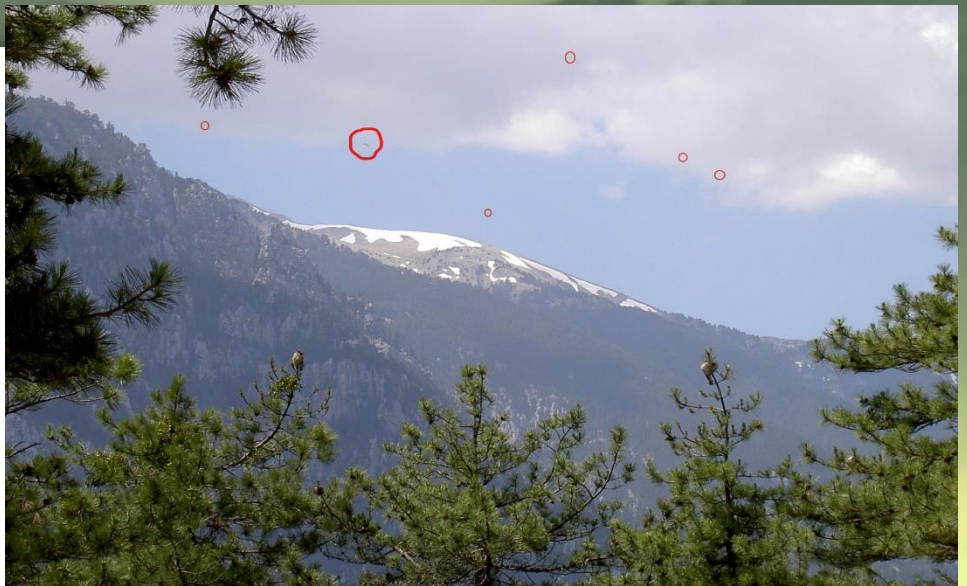
ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΣΑΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ

Για προσωπική επαφή με την ομάδα του Unlocking the Truth σχετικά με το περιοδικό, ή για να μας εμπιστευτείτε τις προσωπικές σας εμπειρίες ή ακόμα και να μας προτείνετε περιοχές μυστηρίου τις οποίες πρέπει να επισκεφτούμε, επικοινωνήστε μαζί μας στο e-mail erenzw2012@gmail.com

Όσοι έχουν εμπειρίες με παραφυσικά ή μεταφυσικά φαινόμενα, ΑΤΙΑ, ή απλώς ανεξήγητα φαινόμενα, εφόσον το επιθυμούν, οι πληροφορίες τους θα θεωρηθούν εμπιστευτικές και μη δημοσιεύσιμες.

Καλημέρα.

Ονομάζομαι Θ. Β. και κατοικώ στη Βέροια. Ασχολούμαι με το φαινόμενο ΑΤΙΑ και είμαι ένθερμος υποστηρικτής του. Σας παραθέτω δύο εμπειρίες μου με ΑΤΙΑ. Την φωτό που επισυνάπτω την έχω δημοσιεύσει παλιά σε ανάλογη ιστοσελίδα η οποία όμως κάποια στιγμή έκλεισε και επέλεξα την δική σας να την παρουσιάσω επειδή τη θεωρώ σοβαρή και αξιόπιστη.

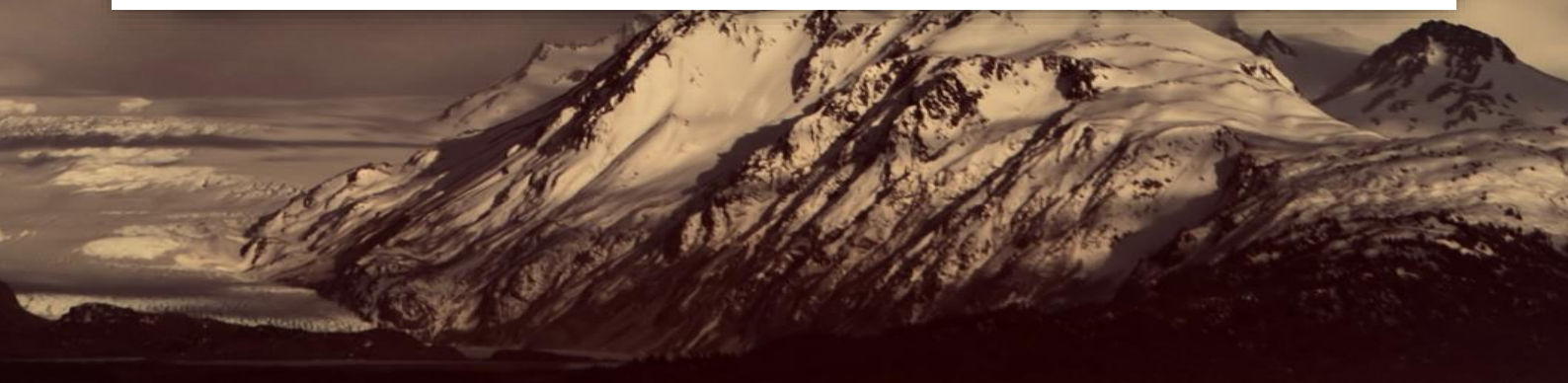

α) Στις 12-6-2004 κάναμε εκδρομή με την οικογένειά μου στον Όλυμπο, στην παλιά Ι. Μ. Διονυσίου. Σε κάποια στροφή της διαδρομής, πριν φτάσουμε στο μοναστήρι, σταμάτησα να φωτογραφίσω ένα τοπίο που μου άρεσε. Το βράδυ που επεξεργαζόμουν τις φωτογραφίες στο σπίτι, παρατήρησα έκπληκτος ότι στην συγκεκριμένη φωτό (που επισυνάπτω) αποτύπωσα ένα ΑΤΙΑ και άλλα πέντε μικρότερα στρόγγυλα σε κοντινή απόσταση από αυτό. Πιστεύω κατά ένα μεγάλο ποσοστό ότι είναι πράγματι ΑΤΙΑ.

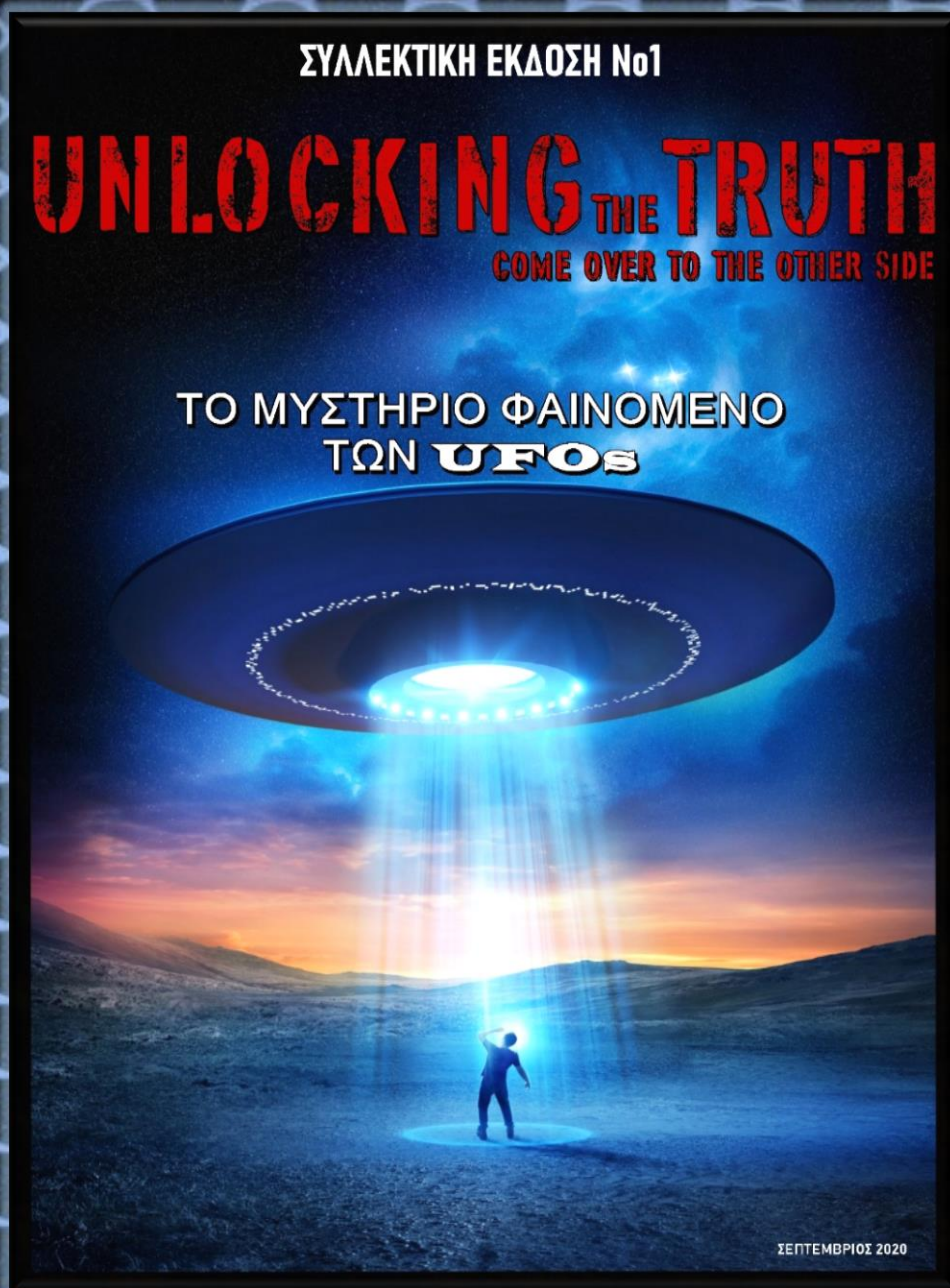
β) Η άλλη ήταν σε ηλικία 12 ετών το 1979, όταν έξω από το χωριό μου Ριζώματα Ημαθίας, την ώρα που επιστρέφαμε από βόλτα με τον ξάδερφό μου, αργά το απόγευμα, παρατηρήσαμε με έκπληξη πάνω στον ουρανό ένα ακίνητο ασημί αντικείμενο σε σχήμα πούρου. Δεν έκανε θόρυβο, δεν είχε έλικες ή φτερά, και ήταν σε απόσταση από εμάς περίπου στα 500 μέτρα και σε ύψος περίπου 100 μέτρα από τους γύρω λόφους του χωριού. Το παρατηρούσαμε για αρκετά λεπτά μέχρι που βαρεθήκαμε να το βλέπουμε. Όταν χωρίσαμε κι έφτασα στο σπίτι, μετά από 15 λεπτά περίπου, ακόμη έστεκε εκεί, όπου μετά από λίγο εξαφανίστηκε.

Η φοβερή αυτή εμπειρία στάθηκε η αφορμή να ασχοληθώ τα κατοπινά χρόνια με μεγαλύτερο ενδιαφέρον με το φαινόμενο αυτό.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία.

Υπάρχουν κάποια μυστήρια που ζητούν απάντηση.
Ένα από αυτά είναι και το φαινόμενο των ΑΤΙΑ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ
ΚΑΤΕΒΑΣΤΕ ΤΟ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΩΡΕΑΝ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ: Unlockingthetruthproject.blogspot.gr

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΟΥ

Κι όμως, υπήρξε μια εποχή που ο ελληνικός τύπος κατακλυζόταν από χιλιάδες άρθρα και πρωτοσέλιδα που αφορούσαν τα παραψυχικά φαινόμενα, τα φαντάσματα και τα αιθερικά όντα, τα ΑΤΙΑ, τις οπτασίες και τα στοιχειώματα, και όλα εκείνα τα παράξενα φαινόμενα που πρώτος μίλησε ο Τσαρλς Φορτ. Μια τόσο μακρινή και σχετικά κοντινή εποχή, που οι εφημερίδες δεν ήταν εχθρικές απέναντι στο παραφυσικό και τα ανεξήγητα φαινόμενα, σε αντίθεση με τον χλευασμό, τις διαψεύσεις, και την ελλιπείς και – πιθανός – εσκεμμένα παραπλανητική σημερινή πληροφόρηση. Μέσα από τη συγκεκριμένη στήλη θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε ένα μεγάλο μέρος από το πλούσιο και εντυπωσιακό αρχείο που έχει διασωθεί, κόντρα σε μια εποχή που έχουμε απομυθοποιήσει και καταρρίψει τα πάντα.

ΤΑ UFO ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ!

**Μετά τα Τρίκαλα, την Κρήτη και τα Γιάννενα, 15χρονος Κερκυραίος
φωτογράφησε μυστηριώδες φωτεινό ιπτάμενο αντικείμενο**

Τα UFO έρχονται τον Αύγουστο –
ESPRESSO 13 Αυγούστου 2002

Έστω κι αν κανείς δεν ξέρει αν αυτό είναι τυχαίο ή σημαίνει κάτι που δεν το έχουμε βρει ακόμη. Σημασία έχει ότι ο πιο ζεστός μήνας του καλοκαιριού προσφέρεται για εξωγήνινες επισκέψεις στον

πλανήτη μας, οι οποίες μάλιστα δεν είναι λίγες... Το τελευταίο περιστατικό έρχεται από την Κέρκυρα. Κάτοικοι του νησιού των Φαιάκων μιλάνε για εμφάνιση ιπτάμενου αντικειμένου πάνω από τον ουρανό του νησιού, το οποίο μάλιστα πρόλαβαν να αποθανατίσουν με ψηφιακή φωτογραφική μηχανή. Φαίνεται λοιπόν ότι διανύουμε μέρες έντονης UFO-μανίας, καθώς το ένα περιστατικό διαδέχεται το άλλο. Την προηγούμενη εβδομάδα οι εξωγήνιοι «φίλοι» μας άφησαν τα αποτυπώματά τους σε χωράφι των Τρικάλων, προκαλώντας αναστάτωση, αλλά και φόβο στους ντόπιους. Λίγες ημέρες μετά ο 26χρονος Σωτήρης Χατζής από την Καλαμαριά βρέθηκε αντιμέτωπος με ένα περίεργο θέαμα, το οποίο μάλιστα μαγνητοσκοπήσε με βιντεοκάμερα. Ένα άγνωστο φωτεινό ιπτάμενο αντικείμενο κινούνταν στον ουρανό και σίγουρα δεν ήταν ...αεροπλάνο. Μέσα στον ίδιο μήνα κάτοικοι της Κρήτης, αλλά και των Ιωαννίνων ισχυρίστηκαν ότι είδαν περίεργα φωτεινά αντικείμενα στον ουρανό. Σε αυτά έρχεται να προστεθεί η μαρτυρία ενός 15χρονου και της μητέρας του στην Κέρκυρα, οι οποίοι αντίκρισαν στον ουρανό φωτεινό αντικείμενο. «Βρισκόμασταν στο Σιδάρι, περιοχή που βρίσκεται σε απόσταση 45 χιλιομέτρων από την πόλη της Κέρκυρας. Όπως καθόμασταν σε ένα μπαρ, δίπλα ακριβώς από την θάλασσα, διακρίναμε δύο φωτεινά παράξενα αντικείμενα, ένα μικρό και ένα κάπως μεγαλύτερο. Το παρατηρούσαμε επί ένα σχεδόν τέταρτο. Έκαναν περιστροφές γύρω από εκείνο το σημείο και μετά έφυγαν απότομα με μεγάλη ταχύτητα. Μάλιστα, το μεγάλο φεύγοντας σχημάτισε ουρά. Στο διάστημα αυτό πήρα την καινούργια μου ψηφιακή μηχανή και τα φωτογράφησα. Πάντως, αποκλείεται να ήταν το φεγγάρι, γιατί τα αντικείμενα ήταν δύο και κινούνταν.

ΣΤΗ ΝΕΒΑΔΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΗ ΕΞΩΓΗΙΝΩΝ

UFOδρόμιο στις ΗΠΑ!

Το πρώτο UFOδρόμιο στον πλανήτη μας – ΤΑ ΝΕΑ 9 Φεβρουαρίου 1996

Σύμφωνα με την εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ, η Αμερική ήταν η πρώτη χώρα που το 1996 απέκτησε το πρώτο UFOδρόμιο και περιμένει να προσγειωθούν σ' αυτό τα «ανθρωπάκια» από το Διάστημα όταν αποφασίσουν, κάποια στιγμή, να μας επισκεφτούν. Ο πρώτος διάδρομος προσγείωσης «ανεξήγητων ιπτάμενων αντικειμένων», είναι η μέχρι προχθές Εθνική Οδός 375, που διασχίζει την πολιτεία της Νεβάδας. Πρόκειται για εντυπωσιακή συγκοινωνιακή αρτηρία, με εξαιρετικά μεγάλο πλάτος, που είναι ευδιάκριτη από μεγάλο ύψος, ακόμη και από δορυφόρους. Το χαρακτηριστικό της είναι η έλλειψη στροφών. Η τροχαία τοποθετεί ήδη γιγάντιες πινακίδες πλάτους τριών μέτρων σε πολλά σημεία του δρόμου με την επιγραφή «Extra-terrestrial highway». Ίσως οι εξωγήινοι να μην μπορούν να τις διαβάσουν, δήλωσε εκπρόσωπος της Τροχαίας, αλλά θα καταλάβουν ότι ο δρόμος προορίζεται γι' αυτούς.

Ψύχωση η πίστη στα UFO

Τείνει να αντικαταστήσει τη θρησκεία για τον σύγχρονο άνθρωπο

Ψύχωση η πίστη στα UFO – Καθημερινή 16 Ιουλίου 1995

Τείνει να αντικαταστήσει τη θρησκεία για τον σύγχρονο άνθρωπο

Γιατί τελικά είναι πιο εύκολο για τον σύγχρονο άνθρωπο να πιστέψει στα UFO παρά στο Θεό; Τα «άγνωστα ιπτάμενα αντικείμενα» προσελκύουν το ενδιαφέρον όλο και περισσότερων νέων ανθρώπων, παρ' όλο που η Εκκλησία εμπαίζει όσους ασχολούνται με αποκρήματα της φαντασίας, η Πολιτεία τους αγνοεί και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης τους γελοιοποιούν. Το δημοφιλές αυτό και συναρπαστικό φαινόμενο ωστόσο αποδεικνύει σε όλο του το μεγαλείο το πνευματικό κενό, το οποίο έχει δημιουργηθεί από την ωσεί παρουσία των επίσημων θρησκειών και των επιστημών. Ποτέ ως τώρα δεν έχει παρατηρηθεί τέτοιας έκτασης ψύχωση με τα UFO. Εξειδικευμένα περιοδικά και βιβλία γίνονται ανάρπαστα, ενώ μέσω του Ίντερνερτ διεξάγονται συζητήσεις σχετικά με εξωγήινους επισκέπτες και φυλές από άλλους πλανήτες. Η έλξη αυτή προς την εξωγήινη μυθολογία φέρνει στο προσκήνιο την προδιάθεση του σύγχρονου ανθρώπου να δώσει στη ζωή του μία πνευματική διάσταση. Στην εποχή μας παρατηρείται μία φυγή από αυταρχικά δόγματα, αφού η ιστορία απέδειξε ότι απέτυχαν παταγωδώς. Τα UFO προσφέρουν ένα κράμα τεχνολογίας, μελλοντολογίας, θρησκείας και πνευματικότητας, χωρίς ωστόσο να απαιτούν την υπακοή σε κάποιους έξωθεν ορισθέντες κανόνες. Στη σημερινή κοινωνία, στην οποία επικρατεί η κοινή λογική, είναι πιο εύκολο να πιστεύει κανείς στα UFO ως σωτήρες του κόσμου, παρά στο Θεό, αφού στο πρόσωπο των «άγνωστων ιπτάμενων αντικειμένων» οι οπαδοί τους έχουν βρει συμμάχους για να αντιμετωπίσουν τις αυταρχικές και αφερέγγυες κυβερνήσεις.

ΜΗΝ ΧΑΣΕΤΕ ΤΟ ΕΠΙΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ UNLOCKING THE
TRUTH ΠΟΥ ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΙ ΣΤΙΣ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

